

NOVADNIEKS

LAIKRAKSTS • AGLONAS • LĪVĀNU • PREIĻU • RIEBIŅU • VĀRKAVAS • NOVADAM

● OTRDIENA, 2012. GADA 21. AUGUSTS ● Nr. 62 (8237) ● Cena mazumtirdzniecībā Ls 0,53

Sudraba kāzas Riebiņu novadā
4. lappusē

Aizraušanās — ziemciešu audzēšana
5. lappusē

Kriminālpolicijas veikums 2012. gada 1. pusgadā
10. lappusē

Projekts cerībā uz sporta uzvarām

● Pārrobežu projekta ietvaros pie Preiļu parka un diķa celtnieki pašlaik veic zemes darbus peldvietas ierīkošanai, pludmales volejbola, futbola laukumu iekārtošanai. Diķmalā drīz būs gatavs novērošanas tornis, kur sezonas laikā darbosies glābēji. Celtnieku galvenā uzmanība pievērsta BMX trases ierīkošanai, kas tuvumā būs vienīgā. Pašvaldības pārstāvji ir pārliecināti, ka līdzekļi tiek ieguldīti pareizi, un cer, ka pēc gadiem Preiļi varēs lepoties ar panākumiem bagātiem pludmales volejbolistiem un BMX braucējiem. Foto: A.Šņepsts

Šoruden — celtnieki sola, ka jau oktobrī — tiks pabeigts un nodots ekspluatācijā objekts, uz ko Preiļu un apkārtnes iedzīvotāji cerējuši gadiem — labiekārtota peldvieta Preiļupes krastā pie parka, dažādi sporta aktivitāšu laukumi.

Šobrīd projektam atvēlētajā teritorijā vēl tikai iegūst aprīsi pludmales volejbola, futbola, bērnu rotaļu laukumi, autotransporta stāvlaukums. Ar spējiem likumiem un pacēlumiem nojausama vieta, kur tiks ierīkota BMX trase.

Preiļu novada domes attīstības plānošanas daļas projektu vadītāja **Sanita Melko** skaidro, ka projektam ir vairākus gadus sena vēsture, jo iesaistīties tajā pašvaldībai piedāvāja Latgales reģiona attīstības aģentūra 2009. gada sākumā. Projekta oficiālais nosaukums ir «Tūrisma attīstības veicināšana Lat-

gales — Utenas — Vitebskas pārrobežu reģions» («Bella Dvina — 2») un tas tiek īstenots ar Eiropas Savienības struktūrfondu atbalstu vienlaikus trijās kaimiņvalstīs — Latvijā, Lietuvā un Baltkrievijā.

Viss projekts ir apstiprināts par kopējām attiecināmām izmaksām 1 789 387 eiro apjomā, tajā skaitā 1 610 448,30 eiro ir programmas finansējums. Preiļu novada pašvaldības aktivitāšu veikšanai sākotnēji paredzēja 140 000 eiro. Taču pēc iepirkuma procedūras veikšanas un iesniegto piedāvājumu izvērtēšanas attīstības aģentūras iepirkumu komisija atzinusi par saimnieciski izdevīgāko piedāvājumu par kopējo summu 206 651,69 eiro (ar PVN), kas pārsniedz plānotos finanšu līdzekļus. Pašvaldības deputāti šajā sakarā lēma ņemt aizdevumu Valsts kasē, lai projektu varētu realizēt pilnā apmērā (ar ģērbtuvēm,

tualetēm, drošības torni utt.).

Preiļu novada domes attīstības plānošanas daļas vadītājs **Zigmārs Erts** atzīst, ka daudzo partneru un iesaistīto institūciju dēļ projekta gaita līdz šim bijusi smagnēja, tomēr darbus paredzēts pabeigt un objektu nodot ekspluatācijā šī gada būvniecības sezonā. Atkāpes iespējamas vien atsevišķu apzaļumošanas darbu veikšanai, sliktu laika apstākļu dēļ tos atstājot uz nākamā gada pavasari. «Preiļu un novada iedzīvotājiem šāds pārrobežu projekts dos saikārtotu vidi,» saka Z.Erts. «Pašvaldības turpmākajos plānos ir arī citi darbi — izstrādāts tehniskais projekts diķa tīrīšanai un veco slūžu atjaunošanai. Lai gan pagaidām nav veicies, neesam atmetuši ar roku nepieciešamā finansējuma meklējumiem.»

L.Kirillova

NEAIZMIRSTIET
ABONĒT

«NOVADNIEKU»

Abonēt var «Latvijas Pasta» nodaļās, pie pastniekiem, «Novadnieka» redakcijā Brīvības ielā 14, Preiļos, un interneta mājas lapā www.novadnieks.lv sadaļā «Abonēšana». Abonējiet šodien un saņemiet "Novadnieku" pēc piecām dienām!

ZIŅAS

Preiļos sadurts un slimnīcā miris jauns vīrietis

18. augusta naktī no izklaides pasākuma Preiļos slimnīcā nogādāts kāds 1990. gadā dzimis vīrietis, kuru ar nazi bija sadūris tobrīd nenoskaidrots jauniešs. Mediķiem neizdevās glābt jaunā vīrieša dzīvību, viņš no gūtajām traumām mira.

Kā informē Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja preventīvas nodaļas inspektore Anastasija Laizāne, veicot neatliekamus izmeklēšanas pasākumus, policijas darbinieki drīz noskaidroja un aizturēja aizdomās turamo personu. Tas ir kāds 1993. gadā dzimis vietējais iedzīvotājs, kurš jau agrāk bija nonācis pretrunā ar likumu. Pie aizturētā atrasts arī nozieguma izdarīšanas rīks — nazis. Izmeklēšanā noskaidrots, ka sākotnēji starp abiem izcēlies strīds, kura rezultātā arī pastāvējis noziegums.

Svētdien, 19. augustā, aizdomās turētajam tiesa piemēroja ar brīvības atņemšanu saistītu drošības līdzekli — apcietinājumu. Policijas pārstāve skaidro, ka kriminālprocess uzsākts par tīša smaga miesas bojājuma nodarīšanu, kas vainīgā neuzmanības dēļ bijis par iemeslu cietušā nāvei. Par šādu noziegumu likums paredz brīvības atņemšanu uz laiku no trim līdz 15 gadiem un ar policijas kontroli uz laiku līdz trim gadiem vai bez tās. Izmeklēšana turpinās, nozīmētas ekspertīzes.

Sestdien Aglona uzņems velomiļus

Aglonas pagasta iedzīvotāju iniciatīvas grupa «Velomiļi», tradicionālās velodienas «Ar veliņu pa Aglyunu 2012» sacensību organizatori, informē, ka sestdien, 25. augustā, pulksten 13.30 velomiļi no visas Latvijas tiek aicināti uz Aglonu.

Jau piekto reizi velobraucēji varēs piedalīties parādē pa Aglonas ielām, velomaratonā — tautas trases distancē 15 km, sporta trasē, 30 kilometru distancē — šķēršļu joslas pārvarēšanā, kā arī triatlona stafetē.

Velomaratonā būs jāorientējas pēc kartes, trase ies gan pa asfaltētu, gan grants ceļu, kā arī meža celiņiem un takām. Pasākums noslēgsies ar velodienas sacensību uzvarētāju apbalvošanu un zaļumballi.

Triatlona dalībnieki tiek aicināti pieteikties līdz 23. augustam pulksten 15.00 elektroniski vai telefoniski edgarsurbanovics@inbox.lv, 28367522. Velodienas pasākumiem jāpiesakās pa tālruniem 65324573, 29285185, elektroniski pa-dome@aglona.lv.

Piedalīties pilotprojektā par latviešu un krievu bērnu apmaiņu

Latvijas Sarkanā Krusta Preiļu komiteja iesaistījusi projektā par bērnu apmaiņu starp krievu un latviešu tautības ģimenēm, lai veicinātu sabiedrības integrāciju. Ar ideju par bērnu apmaiņu pirms kāda laika klajā nāca Saeimas deputāts Andrejs Judins. Kaut arī sākotnēji šī ierosme nav guvusi atbalstu, tomēr laika gaitā pie Saeimas deputāta vērsās ģimenes, kas bija ar mieru piedalīties projektā un savās ģimenēs uz nedēļu vai ilgāku laiku uzņemt krievvalodīgos jauniešus, kuri vēlas iepazīties ar latviešu tradīcijām, paplašināt savu redzesloku arī citos latviešiem būtiskos jautājumos.

Augusta sākumā Sabiedrības integrācijas fonds (SIF) padomes sēdē pieņēma lēmumu par sabiedrības saliedēšanas projektu konkursu rezultātiem apmaiņas programmā latviešu un mazākumtautību bērniem. Šis programmas realizācijai fondam tika piešķirta valsts dotācija 20 000 latu apmērā. Organizācijas, kas iesaistīsies projektā, SFI izvēlējās konkursa ceļā, un 16. augustā sākās līguma slēgšanas process ar piecām organizācijām, kas īsteno šo projektu, raksta «Latvi-

jas Avīze». SFI Bērnu apmaiņas programmas projektu konkursā pārāk liela atsauce gan neesot bijusi, un termiņš ticis pagarināts. Kopā pieteikti pieci projekti, kas visi arī atbalstīti. Bērnu apmaiņu realizēs biedrība «AFS Latvija», interešu centrs «Pēcskola», Latvijas Sarkanā Krusta (LSK) Preiļu komiteja, multikulturālās integrācijas centrs «Varavīksnes laiva» un nodibinājums «Iespējamā misija». Vidēji katrs projekts izmaksās 3000 — 4000 latu.

Lai iegūtu plašāku informāciju par šāda projekta norisi, «Novadnieks» uz sarunu aicināja LSK Preiļu komitejas valdes priekšsēdētāju, Riebiņu novada Riebiņu vidusskolas direktori Inetu Anspoku, kura iepriekšējā dienā bija atgriezies no līguma slēgšanas Rīgā.

Iestrādes jau uzsāktas un apmēram ir apzinātas arī tās ģimenes, kas būtu ar mieru iesaistīties šajā projektā, teica Ineta Anspoka, jo bez situācijas iepriekšējas apzināšanas pieteikties projektā būtu pārāk riskanti. Skolā tiek realizēta mazākumtautību izglītības programma, ar ģimenēm, kuru bērni tajā mācās, izveidojusies sadarbība, vairāki vecāki pauž gatavību, ka viņu bērni varētu plašāk integrēties latviskā vidē, uzturoties latviešu ģimenēs. Ir arī latviešu ģimenes,

kas gatavas uzņemt krievu bērnus un tāpat arī saviem bērniem ļaut uzturēties krievu ģimenēs. Par projektu ieinteresējušies arī pedagogi, kas strādā Preiļu novada skolās.

Jākārto daudz formalitāšu, stāstīja Ineta Anspoka. Zināšanas, kā slēgt līgumus ar ģimenēm, kā rīkoties ar finansēm un pēc tam sagatavot pārskatus par to izlietošanu, gūtas seminārā Rīgā. Pašlaik paredzēts, ka tas ir kā pilotprojekts, kas iesākumā darbosies neilgu laiku — līdz 20. novembrim. Tas ir jauns un nebijis, sabiedrībā izraisījis dažādus viedokļus. Būs ļoti daudz jāpiestrādā, lai mērķis tiktu sasniegts, un no tā būs atkarīgs, vai nākamgad šāda programma tiks atbalstīta. Tomēr viņa prognozē, ka viss būs normāli, kaut arī šajā gadījumā nav, no kā mācīties, taču ir vilinoši būt pirmajiem un iemīt savu taku.

Apmainā tiks iesaistīti 5. — 9. klašu skolēni un viņu ģimenes, kas ikdienas saziņā lieto latviešu vai krievu valodu. Projekta noteikumos ir prasība, ka vismaz vienam ģimenes loceklim jābūt labām otrās valodas zināšanām, — latviešu ģimenēs — krievu valodas, krievu ģimenēs — latviešu valodas zināšanām. Tāpat ir prasība, ka minimālais apmaiņas laiks nevar būt mazāks par septiņām dienām. Tomēr tās var ne-

būt pēc kārtas, bet, piemēram, pēc vienas pavadītas dienas viesģimenē bērns var atgriezties savās mājās un nākamo reizi pie apmaiņas vecākiem ierasties pēc vienas vai vairākām dienām. Protams, var arī naktņot un uzreiz izvēlēties apmaiņas ģimenē padzīvot ilgāku laiku. Vēlams apmaiņas ģimenēs padzīvot nedēļas nogalēs un skolas rudens brīvlaikā, kad ir vairāk laika kopīgojamajiem pasākumiem. Bērnu ēdināšana tiek apmaksāta no projekta līdzekļiem, tāpat arī izdevumi kultūras pasākumu apmeklēšanai. Pie tam, apmeklējot, piemēram, koncertu vai citu pasākumu, tiks segti biļešu iegādes un ceļa izdevumi visai ģimenei.

Kāds ieguvums no šī projekta realizācijas ir skolai? Uz šo jautājumu direktore atbildēja, ka skola ir sadarbības partneris, un iegūs neformālās izglītības ziņā, jo ar projekta starpniecību varēs daudz ko uzzināt par tradīcijām, sadzīvi, ierāžām, kultūru, kas raksturīga līdzās dzīvojošas tautības ģimenēs. Pie tam vēlreiz tiks akcentēta Latgales savdabība, jo te līdzās citai citai dzīvo daudz tautības.

Pieteikšanās ģimenēm izsludināta līdz 26. augustam, pēc tam visi pretendenti sanāks kopā un reāli izvēlēsies, kura ģimene ar kuru sadarbosies. Arī skolai būs

jāsniedz savas rekomendācijas, jo sociālā riska ģimenes tomēr neatbilst projekta nosacījumiem. Bērnam, kurš tiks uzņemts, jānodrošina atbilstoši sadzīves apstākļi: atsevišķa guļvieta, pilnvērtīgs un veselīgs uzturs, iespējas veikt personīgo higiēnu, saziņas iespējas ar savu ģimeni. Viesģimenei jānodrošina uzņemtais bērns vismaz ar divu kultūras, sporta, atpūtas, valsts svētku un citu pasākumu apmeklējumu. Ja ģimene dzīvo pilsētā, tad ieteicama arī kopīga izbraukšana uz laukiem, tomēr pa ceļam apmeklējot kādu muzeju vai piedaloties kādā pasākumā. Konkrētā bērnu uzņemšana paredzēta no 10. līdz 16. septembrim, pirms tam vēlreiz sanākot kopā un pārrunājot visas niansas, kā arī ar drošību un finansēm saistītas lietas. Jau pašreiz zināms, ka Riebiņos notiks arī Latvijas Olimpiskās komitejas organizētā olimpiskā diena, kas ļoti noderēs kopīgai apmeklēšanai, paredzēta arī ekskursija uz Slutišķiem Naujenes pagastā.

Riebiņu un Preiļu novados dzīvo dažādas tautības: latvieši, krievi, poļi, ukraiņi u.c. Apmaiņas programma veicinās lojalitāti, uzsvera Ineta Anspoka.

Kopumā Latvijā šogad šajā pilotprojektā paredzēts iesaistīt ap 100 bērnu.

PREIĻU NOVADĀ

Pelēču ezerā ielaisti zivju mazuļi

14. augustā Preiļu novada Pelēču ezerā tika ielaisti 16 000 zandartu mazuļu.

Pasākumā piedalījās Preiļu novada domes attīstības daļas projektu vadītāja Sanita Melko, Pelēču pagasts pārvaldes vadītāja Iveta Stašulāne, Aizkalnes pagasta pārvaldes vadītāja Gunta Uzuleviča, Valsts Vides dienesta jūras un iekšējo ūdeņu pārvaldes Daugavpils sektora vecākais inspektors Teodors Binders, Preiļu novada domes tehniskās daļas speciālists Ilmārs Ivdris, Pelēču ezera pludmales saimnieki Leonīna Ūdrasola un Alberts Rūsiņš. Mazuļu ielaista ezerā notika, skatot Alberta Rūsiņa uz tenora atskaņotājam mūzikai, kas šim brīdīm piedeva emocionālu un atmiņā paliekošu sajūtu, informē Preiļu novada domes sabiedrisko attiecību speciāliste Maija Paegle.

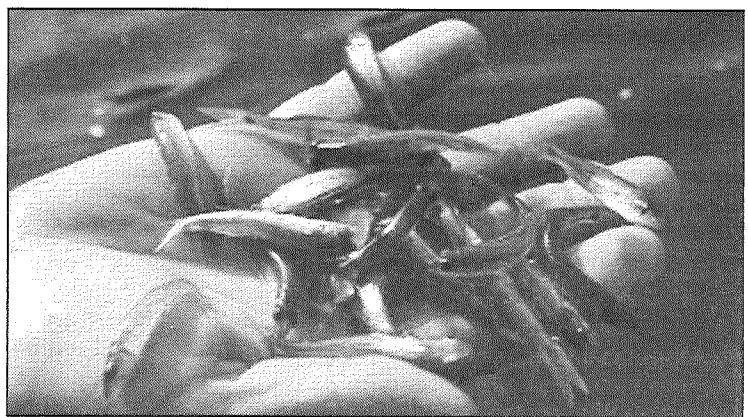
Projekta "Zivju resursu pavai-

rošana un atražošanas Pelēču ezerā" ietvaros un saskaņā ar Pelēču ezera ekspluatācijas noteikumiem Preiļu novada dome pieņēma lēmumu atjaunot zivju resursus Pelēču ezerā. Zivju mazuļu piegādāja Pārtikas drošības, dzīvnieku veselības un vides zinātniskais institūts "BIOR" zivju audzētava "Pelči" (vadītājs Valdis Plaudis), kas piedalās zivju resursu atražošanas valsts programmas realizācijā un zivju mazuļu audzē jau no 1928. gada. Projektu finansē Zivju fonds pasākuma "Zivju resursu pavairošana un atražošanas publiskajās ūdenstilpnēs un ūdenstilpnēs, kurās zvejas tiesības pieder valstij, kā arī citās ūdenstilpnēs, kas ir valsts vai pašvaldības īpašumā" ietvaros. Piešķirtais finansējums — 1920 latu. Šāda veida pasākums pēdējo gadu laikā Preiļu novadā notika pirmo reizi. Līdz šim zivju ielaista ezerā netika veikta pašvaldības ierobežoto

budžeta līdzekļu dēļ.

Pelēču ezerā mīt lidakas, asari, raudas, liņi, karūsas, plauži, ķiši, auslejas, kā arī plīči. Saskaņā ar ezera ekspluatācijas noteikumiem zivju resursus atļauts palielināt regulāri. Ezerā drīkst ielaist lidakas, zandartus, zušu mazuļus, divvasaru karpas, arī liņus un sudrabkarūsas. Pelēču ezers atrodas Preiļu novada Pelēču un Aizkalnes pagastos. Tas ir publiskais ezers. Spoguļa laukuma platība — 82 hektāri. Vidējais dziļums ir 2,7 metri, bet maksimālais dziļums — 4,2 metri. Ezers ir caurteces.

Pelēču ezera ekspluatācijas noteikumus 2004. gadā ir izstrādājis Latvijas zivsaimniecības pētniecības institūts. Ezerā atrodas dabas liegums "Pelēču ezera purvs". Dabas lieguma platība ir 12 hektāri, tas ir arī starptautiskās vērtības teritorija *Natura 2000* teritorija. Aizsargājamā teritorija ir neliela, purvs ir nozīmīga pārejas

purvu un sliktu aizsardzības vieta, kas veidojas, aizaugot Pelēču ezeram. Tur sastopamas retas vaskalāro un sūnu sugas. Dabas lieguma teritorija ir jūtīga pret hidroloģiskā režīma izmaiņām.

Zivis tiek zvejotas un maksķērētas, izmantojot pašatrušošanas. Pelēču ezeru ļoti daudz izmanto maksķērnieki, tur tiek rīkoti maksķērēšanas čempionāti gan

vasaras sezonā, gan arī ziemā. Vairākas aukstās ziemas ir veicinājušas zivju resursu samazināšanos, jo zivis ir slāpušas. Lai saglabātu zivju resursu daudzveidību un daudzumu, zivis nepieciešams pavairot. Preiļu novada dome arī turpmāk, iesaistoties projektos un piesaistot finansējumu, plāno papildināt Pelēču ezera zivju resursus ar atļautajām zivju sugām.

Aprīkotas un labiekārtotas Preiļu biznesa inkubatora telpas

Lai veicinātu atbalsta pakalpojumu nodrošināšanas efektivitātes paaugstināšanos uzņēmējdarbības attīstībai Preiļu novadā, Preiļu biznesa inkubators realizēja ELFLA pasākuma "Lauku ekonomikas dažādošana un dzīves kvalitātes veicināšana vietējo attīstības stratēģiju īstenošanas teritorijā" 6. rīcībā "Atbalsts

lauku dzīves telpas pilnvērtīgai attīstībai" izstrādāto projektu "Preiļu biznesa inkubatora telpu labiekārtošana un mikroklimata uzlabošanas kvalitatīvu pakalpojumu sniegšanai Preiļu novadā uzņēmējiem", informē Preiļu biznesa inkubatora vadītāja Ineta Liepniece. Semināru, kursu un apmācību vajadzībām projekta ietvaros tika iegādāti 20 konferenču

galdi un astoņi biroja galdi, divi bukletu statīvi informācijas un bukletu izvietojšanai, kā arī visi biznesa inkubatora logi tika aprīkoti ar žalūzijām.

Projekta kopējās izmaksas 1869 latu (bez PVN), publiskais finansējums 1682 latu (bez PVN).

Preiļu Biznesa inkubators darbojas kopš 2008. gada pavasara, lai sekmētu uzņēmējdarbības at-

tīstību, veicinātu saimnieciskās darbības stimulēšanu un šobrīd arī ekonomikas atveseļošanas Preiļu novadā. Sadarbojoties ar nozaru asociācijām, bankām, Biznesa inkubatoriem Latvijā un aģentūrām, tiek organizētas apmācības, kursi, informatīvi semināri, pieredzes apmaiņas braucieni, lai biznesa uzsācējiem at-

tīstītu zināšanas un iemaņas, bet esošajiem uzņēmējiem veicinātu konkurētspējas paaugstināšanu. Biznesa inkubatorā tiek sniegtas individuālas konsultācijas biznesa uzsācējiem par biznesa plāna izstrādi, uzņēmējdarbības formām, uzņēmuma reģistrāciju, finanšu piesaisti un projektu izstrādi.

Ar mīlestību un uzticību līdz sudrabkāzām

11. augustā Riebiņu novada Stabulnieku kultūras savas sudrabkāzas nosvinēja 10 novada ģimenes.

Riebiņu novada domes dzimtsarakstu nodaļai, organizējot sudrabkāzas, pamatdoma ir parādīt ģimeni kā vērtību, kura, spītējot grūtībām un ikdienas darba rutīnai, spēj saglabāt sirdīs gaišu mīlestību. Parasti šajā mīlestībā sildās bērni, krustbērni, radi un arī draugi. Katra ģimene ir īpaša un neatkārtojama. Un tikai viņi paši zina, kas noticis šajos kopdzīves 25 gados, kas palīdzējis nodzīvot līdz sudraba kāzām.

Juris un Valentīna Sondori iepazinās pie draugiem ballītē un savu laulību reģistrēja 1987. gada 26. decembrī. Bija ziema un daudz sniega, taču tas nav traucējis jautri nosvinēt kāzas. Izaudzināti trīs dēli, sagaidīts mazdēls. Pacietība, izturība un mīlestība tuvinājusi sudrabkāzas.

Jānis un Dina Voveri satikušies Stabulnieku kultūras namā ballē, kādu gadu draudzējušies un 29. augustā daudzu viesu klātbūtnē teikuši "jā" vārdus. Pirmajā kāzu dienā lijis lietus, taču otrā diena bijusi īpaši saulaina un silta. Ģimenē ir divas meitas un dēls, šogad piedzimis pirmais mazdēliņš.

Visvaldis un Rita Vēveri arī iepazinās ballē, pieci gadi pavadīti draudzējoties. Kāzas 26. septembrī svinētas īpaši lielā – 150 viesu – pulkā. Ģimene svētīta ar diviem dēliem un meitu. No saulainās kāzu dienas pagājuši 25 gadi, un abiem tas liekas pilnīgi neticami.

Andris un Valentīna Erti ir skolas biedri, taču tuvāk iepazinās draugu kāzās. Pēc vairāku gadu draudzības 14. novembrī

kūplā viesu pulkā Preiļu dzimtsarakstu nodaļā reģistrēta laulība. Ģimenē izaudzināti dēls un meita. Spēja saprasties, cieņa vienam pret otru, kopīgi ceļojumi tuvinājuši sudrabkāzu dienu.

Jānis un Elza Leimaņi iepazinās Galēnu skolā. Tur jaunā skolotāja pārbaudījusi celtnieku veiktos darbus. Mīlestības svētki – kāzu diena atzīmēta ar svinīgām vakariņām ģimenes lokā 17. oktobrī. Izaudzināta meita un dēls. Mīlestībā, uzticībā, saprototies bez vārdiem, aizsteigušies gadi.

Artūrs un Ārija Bogdanovi satikušies pilngadības svētkos Stabulnieku kultūras namā. Kāzas notikušas 14. februārī, – bijusi ziema ar kārtīgu sniegu. Abas meitas jau precējušās, bet dēlam šogad svinami pilngadības svētki. Sirdi priecē divi mazbērniņi. Paši saka, – dzīve kā zieds un mīlestība šī zieda medus.

Roberts un Inta Upinieki iepazinās Dravnieku pamatskolas absolventu ballē un par savu kāzu dienu izvēlējušies 22. augustu. Šī diena tiešām bijusi ļoti, ļoti saulaina un silta. Vislielākā svētība un prieks, ka izolota meita un dēls, pasauli ieraudzījis mazdēliņš.

Gunārs un Antonija Bauskas dzīvojuši netālu, tāpēc kopā draudzīgi gājuši uz ballēm, iepazinusi viens otru tuvāk 21. novembrī svinējuši kāzas. Tās notikušas gan sievas, gan vīra mājā. Kad braukuši uz vīra mājām, snidzis balts, tīrs sniegs, tā sveicot jauno ģimeni. Katra diena nesusi jaunus notikumus, un nu jau sagaidātas sudrabkāzas.

Imants un Valentīna Ludāni satikušies Jaungada ballē un savu laulību reģistrējuši Preiļu dzimtsarakstu nodaļā 1987. gada 1. augustā. Kāzu dienā lietus mi-

● Sudraba pāru kopbilde: (no kreisās sēž) Valentīna un Juris Sondori, Rita un Visvaldis Vēveri, goda vedēji Anna un Jānis Kupri, Inta un Roberts Upinieki, Valentīna un Andris Erti; (no kreisās stāv) Antonija un Gunārs Bauskas, Ilga un Osvalds Beči, Ārija un Artūrs Bogdanovi, Elza un Jānis Leimaņi, Dina un Jānis Voveri, Valentīna un Imants Ludāni.

jies ar sauli, taču tas nebija šķērslis daudzajiem kāzu viesim priecāties par skaisto pāri. Ģimenē izaudzināti dēls un meita.

Osvalds un Ilga Beči viens otru satikuši gleznainajā Rušonā. Pēc gadu ilgas draudzības rīkojuši kāzas 25. jūlijā. Ģimenē piedzimuši četri bērni. Prieks par vecākajiem bērniem, kuri atraduši savu ceļu dzīvē. Mīlestība, sapratne un rūpes vienam par otru un bērniem palīdzējuši nodzīvot līdz sudrabkāzām.

Lai gan katrā ģimenē ir savas, skaistas un interesantas tradīcijas, svētku svinēšana, darba dienu rituāli, tomēr daudz šīm ģimenēm arī kopīgo iezīmju. Tās ir

čaklas ģimenes, kas patiešām strādā daudz. Kolhozu laikos, strādājot visdažādākajos amatos, laiku vienmēr atraduši arī ģimenei. Sākoties pārmaiņu vējiem, uz saviem pleciem iznesuši dažādas reformas, tajā skaitā arī smago zemes reformu, spējuši pārorientēties, un nu novads var lepoties ar iekoptām, perspektīvām saimniecībām, sakārtotām, sakoptām mājām, skaistiem daiļdārziem. Ne velti gandrīz katrā sudrabkāzu dalībniecē, stāstot par vaļaspriekiem, minēja arī rožu, dažādu ziedu un dekoratīvo augu audzēšanu. Vēl viņām ļoti tuva ir kulinārijas un konditorejas māksla, ceļošana, auto vadiša-

na, floristika, fotografēšana, teātra spēlēšana, sportošana un līnīdejas. Savukārt vīri brīvajos brīžos, kuru diemžēl ir ļoti maz, labprāt maksākerē, medi, sēņo, ceļo, ir aktīvi līdzjutēji lielajiem sporta notikumiem.

Svētku dalībniekus un Sudraba pārus sveica Riebiņu novada domes priekšsēdētāja vietnieks Pēteris Rožinskis, sudrabkāzu goda vedēji Anna un Jānis Kupri, bet patīkamam un garšīgu pārsteigumu sagādāja Swedbankas Preiļu filiāle.

M.Litauniece,
Riebiņu novada
dzimtsarakstu nodaļas
vadītāja

Dienas centrā pilnveido sociālās un funkcionālās prasmes

Dienas centrā, kas uzsācis darbību Eiropas Sociālā fonda finansētā projekta «Dienas centra pakalpojumu pilnveidošana Preiļu novadā» ietvaros, tiek piedāvātas dažādas aktivitātes personām ar funkcionāliem traucējumiem, pirmspensijas vecuma cilvēkiem un no psihoaktīvām vielām atkarīgām personām.

Projekts paredzēts, lai nodrošinātu šo personu sociālo un funkcionālo prasmju pilnveidošanu, kā arī sekmētu nodarbinātību un iekļaušanos darba tirgū, informē projekta vadītāja, Preiļu novada sociālā dienesta vadītājas vietniece Anita Gāga.

Kaut arī sociālā darba speciālisti vairākkārt ir pārliecinājušies, ka cilvēkiem ir zema motivācija, lai ienestu ilglaicīgas izmaiņas viņu līdzšinējā ikdienā, un tiek ieguldīts milzīgs darbs motivācijas sistēmas pilnveidē, pozitīvie piemēri, kuri šo nepilnu četru mēnešu laikā kopš projekta uzsākšanas ir radušies, dod iedvesmu strādāt arī turpmāk. Kā atzinusi viena no klientēm, radošo nodarbinātību laikā viņa saņemot sava veida psihoterapijas

kursu, jo emocijas un domas, ko citi izteic vārdos, viņa atspoguļo radošajos darbos, un tie, kā vērtē Anita Gāga, ir skaisti. Ik dienas personām ar funkcionāliem traucējumiem ir iespēja apgūt dažādus dekupāžas paņēmienus. Šī tehnika visus tik lielā mērā aizrāvis, ka praktiski tiek dekupēts viss ikdienā lietojamais: stikla un māla trauki, koka drēbju pakaramie, kartona kārbas, atkritumu urnas, pat visvecākās taburetes. Dekupētajos māla podos šobrīd mājvietu radušies augi, jo arī stādu audzēšana un visas ar to saistītās darbības plānots apgūt projekta ietvaros. Vēl ar lielāku vērienu šī prasme tiks pilnveidota nākamā gada ziemā un pavasarī, kad notiks gatavošanās jaunajai dārza darbu sezonai.

Tāpat tiek piedāvāta iespēja apgūt dažādus virsmu un formu dekorēšanas paņēmienus, un, kā novērojusi dienas centra vadītāja Liene Gžibovska, nu jau cilvēki saprot, ka no vecām lietām, ieguldot minimālus līdzekļus, iespējams radīt ne tikai acij tīkamu, bet arī praktiski pielietojamu lietu, kurai turklāt ir vērtība arī naudas izteiksmē. Tas, kā min sociālā darba speciālisti, motivē visvairāk. Vienlaikus ar skaisto

● Daudzveidīgi un radoši rit laiks Preiļu novada sociālā dienesta dienas centrā.

lietu gatavošanu sanāk nodarboties arī ar materiālu sagādāšanu aušanas darbnīcai, kura darbību uzsāks oktobrī. Ar lielu pacietību no nederīgajiem apģērba gabaliem, tos sagriežot, tiek veidoti lupatiņu kamoli, kuri vēlāk tiks sausušā glītos paklājīšos.

Lai ikdienu, ko personas ar funkcionāliem traucējumiem pavadītu dienas centrā, padarītu saturiski bagātāku un lietderīgi

izmantotu projekta ietvaros sagādāto sadzīves tehniku, tiek apgūta ne tikai konditorejas izstrādājumu – vafeļu, žagariņu, biežpiena plācenišu, roziņu – gatavošanas tehnika, bet turpinātos pavasarī aizsāktās tematiskās ēdienu gatavošanas nodarbības, šoreiz pievērsoties kabaču ēdieniem. Dārzeņus izauguši kartupeļi, burkāni un citi dārzeņi, un jaunas idejas to pagatavošanā varēs gūt jau augusta

beigās, septembrī. Tāpēc ikviens tiek laipni aicināts iesaistīties projekta aktivitātēs.

Projekts «Dienas centra pakalpojumu pilnveidošana Preiļu novadā» tika uzsākts šī gada 1. aprīlī un turpināsies līdz 2013. gada 30. jūnijam. Projekta kopējās izmaksas ir 71 693 lati, ko simts procentu apmērā finansē Eiropas Sociālais fonds.

Sagatavoja L.Rancāne

Aizraušanās, kas pāraugusi mīlestībā

Karstā laikā sētas vidū ir sajūta kā smaržu laboratorijā – aromāti klājas cits citam pāri, sajaucas, mainās un apreibina. Tik daudz toņu, nokrāsu un nianšu, ka grūti atšķirt un nodalīt. Ejot pāri pagalmam, ik brīdī pārņem kāds cits aromāts, te spēcīgs un pārliecinošs, te – tik tikko nojaušams. Šobrīd, kad jūtams rudens tuvums, droši vien daudzas no puķēm jau pārziedējušas, toties citas tikai plaukst un pieņemas ziedēšanā.

Tāds ir pirmais ieskaits Preiļu novada Saunas pagasta iedzīvotājas **ZINAIDAS ADAMOVIČAS** mājās, kur atrodas viena no novadā plašākajām ziemciešu kolekcijām. To jau gadiem apbrīno gan kaimiņi, gan puķu mīļotāji visai attālos novados. Sākotnējā aizraušanās ar dažādu liliju šķirņu audzēšanu pārvērtusies mīlestībā pret visiem ziediem. Bet mīlestība, kā zināms, nerodas no zila gaisa, tā prasa nepārtrauktu un smagu darbu.

Sākums ar lilijām

Zinaida sagaida mūs pagalma vidū un rāda – lūk, kur tas iebrucamais celiņš, atrodas saimniecība “Kutāni”, bet te, kur puķu valstība, saimniecība “Dzirnavas”. Pēdējās esot vēl Breša laikos izveidotā mammas saimniecība, bet “Kutānos” saimniece pati Zinaida.

Kādreiz šī vieta izskatījies pavisam savādāk. “Laikam jau valsts darbs, nepārtrauktā steiga un cilvēku burzma apkārt bija nogurdinājusi, sirds prasīja pēc kaut kā rāmāka,” saka saimniece. Pirms trim gadiem viņa bija pieņēmusi lēmumu aiziet no darba Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūrā un atzīst, ka līdz šim ne reizi nav nožēlojusi savu izšķiršanos atgriezties mājās, saimniekot laukos un dzīvot savam priekam.

“Kolhozu laikos te bija gateris un dzirnavas. Varat iedomāties, kā apkārtne izskatījās – viss izbraukāts, balķi, dēļu gali, skaidas. Piecdesmitajos gados mamma un tētis šīs mājas bija nopirkuši no radiem, zemes reformas laikā piepirkām zemi. Nav daudz, ap 15 hektāri aramzemes. Tikai priekš sevis, ne priekš biznesa, jo sākumā ar viru dzīvojam pilsētā un uz laukiem nerāvāmies,” nesenaajā vēsturē ieveda Zinaida.

“Pilsētas dzīvē bija viens periods, kad sapratu, ka nevaru, ka man vajag kaut kur rast spēku. Tad arī apjautu, ka zeme un puķes palīdz atjaunoties. Sākumā lilijas, vēl tad, kad tās nebija modes puķes. Toreiz manā kolekcijā bija ap 70 šķirnes, daudzas nāca no izcilā latviešu selekcionāra Vasarieša krājuma, plus skaistās ārzemnieces. 2000. gada kailsala ziemā no manas kolekcijas palika čiks. Izturēja vienīgi vietējās šķirnes. Tāpēc tagad visiem spēkiem cenšos tās saglabāt. Var jau būt, ka ziedi nav lieli un fascinējoši, bet vietējās lilijas ir skaistas, izturīgas, kā saka, ar odziņu. Manā uztverē tā ir nacionāla mēroga vērtība. Tomēr ir viena lieta – lilijas zied isu brīdī. Stublāji nobrūnē, vieta paliek tukša. Man to negribējas, vēlējos, lai pagalmā ir ziedos no agra pavasara līdz vēlam rudenim.”

Puķes pašas atrod savu dobi

“Katrai manai puķu dobei ir sava vēsture. Sākumā tās bija mazākas, tad auga un veidojās. Agrāk mamma turēja lopus, sēta bija vistas. Paši saprotat, ko tas nozīmē. Man teica, ko tu te nemies, vistas tāpat visu izkašņās. Tā arī bija, cinijos, liku dobum zarus apkārt, sētiņas taisīju, vēlāk uztaisījam vistu dārzu, katru dienu dzenājām no kūts uz ganībām un atpakaļ.

Tagad kolekcionēju ziemcietes. Taču jebkurā dārzā jābūt skeletam – kokiem un krūmiem. Lielākā daļa krūmu audzēti no spraudņiem. Cenšos katru gadu nopirkt vismaz divus kokus. Pašlaik jūtamas dārza aprises, redzu robežas, kur mans dārzs beigsies, jo nevar iet plašumā bezgalīgi.

Divreiz gadā braucu uz lielajiem puķu tirgiem. Pavasarī tā ir Latvijas lielā stādu parāde, kas nu jau otro gadu notika Siguldā. Rudens pusē dodos uz Salaspili, ja ir iespēja, arī uz Bulduriem. Katru reizi atrodu ko interesantu, kas manā dārzā vēl nav. Nu jau spēju sevi kontrolēt un nepērku visu, ko ieraugu, bet tikai to, kas nepieciešams katrai konkrētai dobei. Parasti man līdzī ir saraksts ar augiem, kas jāsameklē. Citreiz jau iepriekš sazvanos ar pazīstamiem audzētājiem, lai atved uz tirgu.

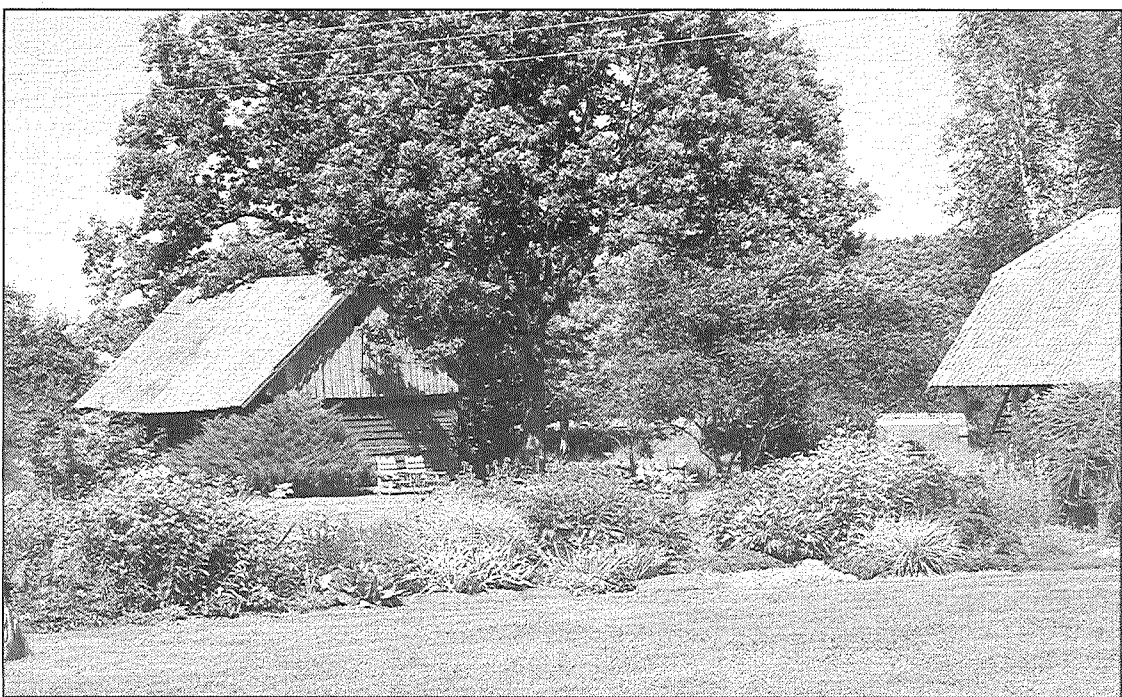
Pēc gada vai diviem stādi sakuplo, līdz ar to man nu ir neliels biznesiņš. Esmu izveidojusi ziemciešu stādu placi. Es pārdoju, cilvēki labprāt pērk. Tā sanāk, ka to, ko ieguldu dārzā, ar laiku atpelnu. Neesmu rēķinājusi, cik augu kolekcijā ir kopumā. Droši vien skaits mērāms daudzos simtos, taču joprojām ir augi, kurus ļoti ļoti vēlos iegādāties. Piemēram, svečveida sūrene – maza sarkana vārpiņa, aug vidēji līdz septiņdesmit centimetriem. Nekas super izcils, bet man tai jau zināma vieta, kur iestādīt.

Kad atvedu mājās kādu nebijušu augu, parasti par to vēl neko daudz nezinu. Protams, informācija ir, bet pārsvarā viss atkarīgs no augsnes un daudziem citiem faktoriem. Kad ieliec zemē, tad redzi, vai puķei tur patīk vai ne, kā augs jutīsies, būs rāms vai agresīvs. Pēc gada vai diviem saprotu, kur tam istā vieta. Eju garām dobum un redzu, ka, lūk, šeit iederētos kāds konkrēts stāds.”

Jaunumi un vietējā klasika

Zinaida savā kolekcionāres aizrautībā apmeklējusi lielu daļu Latvijas daiļdārzu, vērojusi, salīdzinājusi, pārņēmusi pieredzi, uzklājusies padomus. “Abas manas meitas dzīvo Anglijā, tāpēc esmu redzējusi arī slavenos Anglijas dārzus. Man patīk, esmu sajūsmā. Valdžina krāsu raibums, kas tur vērojams, ceru, ka arī pie manis ar laiku izveidosies kas līdzīgs. Pašlaik nekaļu nekādas lielos plānus. Zinu vien to, ka strādāšu un veidošu savu kolekciju, cik vien ilgi varēšu.

Cik pasaulē cilvēku, tik raksturu, tik patīkšanas. Tas attiecas arī uz puķu dārzēm. Zinu sivas, kam ļoti patīk graudzāles. Pie puķēm tās nepieskaita, bet dobes iederas ļoti labi. Ja ir graudzāles,

● Zinaidas vecvectēvs esot kalpojis par dārznieku pie kunga. Varbūt no tiem laikiem mazmazmeitā atklājies gēns, kas ļauj redzēt visnecilākā auga vienreizējo skaistumu un no simtiem stādu izveidot dārzu, kas savā daudzveidībā pārsteidz un savilņo.

klāt noteikti iederas visu veidu margrietas, kaut kur ēnā astilbītes... Es jau teicu par patīkšanu, katrs redz savu dobi savādāku. Tomēr ir klasiskas vērtības jeb vecmāmiņas laiku puķes, piemēram, lautzāses sirdis, peonijas, kurām manuprāt jābūt katrā Latgales sētā. Protams, flokši! Kur nu bez flokšu smaržas vasaras vidū. Man pašai ir flokssis, peonija un vēlīnā margrieta – mīļa piemiņa no kādas tantes, kuras vairs nav šajā saulē. Runājos ar puķēm un man šķiet, ka es ar to tantuku būtu runājusi.

Viss nāk un mainās. Ir pagājuši gadi un atkal modē, piemēram, flokši. Šovasar iegādājos divas jaunas šķirnes ar modīgo zaļo kantīti apkārt ziedīņam. Arī veronika nav vecmodīga, tagad tai daudz jaunu šķirņu. Nedrīkst noniecināt ķeizarkroni, ko tagad audzē ar pildītiem ziediem. Sanāk, ka viss vecais atdzimst jauna kvalitātē.”

Ar grāmatām un praksi par maz

Ekskursanti pie Zinaidas iegriežas vien šad un tad. Vairāk brauc puķu zinātāji un tie, kuri vēlas ko nopirkt. Katram ļauts nākt un skatīties, jautāt un saņemt izsmiejošu atbildi, kas balstīta nevis uz grāmatu gudrībām, bet reālo pieredzi – kas jāstāda ēnainā vietā, kas saulainā, kas uz ziemu noteikti jāpiesedz.

“Strādājot valsts darbā, neklātienē beidzu Buldurus. Laikam tāpēc, ka bija iekšējā nojauta parcelties uz dzīvi laukos. Tātad pēc profesijas esmu dārzniece. Saunas pagastā ir daudz skaistu, iekoptu dārzu. Man liels prieks, ka rodas arvien vairāk māju ar smukām puķu dobumiem. Netālu atrodas saimniecība ar lielu govju fermu, kur pagalmā saimniece iekārtojusi puķu dārzu, saka, lai esot kaut kas arī priekš sirds, lai var acis papriecēt. Apbrīnoju mūsdienu centīgos cilvēkus, kuri rod laiku un līdzekļus veidot skaistu vidi sev apkārt. Esmu bijusi slavenajos Nicas dārzos, bet gribu teikt, ka pie mums nemaz nav sliktāk. Varbūt citādi, bet ne sliktāk.

Dārzs un kolekcija man ir reizē atpūta un darbs. Darbs katru dienu, jo kaut vai mauriņa iekop-

● Zinaidas Adamovičas (attēlā) mājās Preiļu novada Saunas pagastā no agra pavasara līdz pēdējām rudens saulainām nebeidzas ziedēšana, ar ko saimniece iepriecina plašā ziemciešu kolekcija. Ziemā tiek apkopotas domas, kaldināti plāni un darinātas kādas noderīgas lietas. Piemēram, attēlā redzamais sols ir vīra Aivara roku darbs. Foto: L.Kirillova

šana prasa regulāru pļaušanu, kas paņem ne vienu vien stundu laika. Anglijā redzēju ideāli gludus mauriņus ideāli nolīdzinātos pagalmos. Pie manis viss veidojies dabiski – ar uzkalniņiem, iedobītēm. Izdarīts tā un tik, cik esmu varējusi, bet mani tas apmierina...”

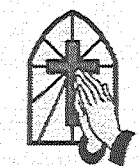
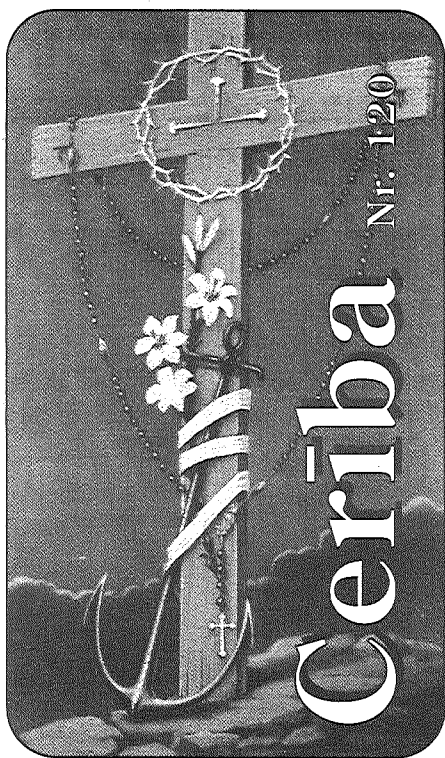
Uz “Dzirnavām” pēc stādiem var braukt visu vasaru, jo jebkurā brīdī ir gatavi braukt uz savām jaunajām mājām, lai pēc iespējas ātrāk varētu laist saknes zemē. Zinaida to saimniekiem vārdos dod padomus kā ceļmaizi līdzī. Esot puķumīļi, kuri iegriežas vairākas reizes gadā. Citās stādaudzētavās iegādājami pārsvarā ievestie augi, te savukārt var redzēt, kā katra puķe Latgales zemē uzvedas. Tādā

veidā Zinaida pagājusies solīti pretī saviem pircējiem.

Šovasar novadā rīkotajā sakotības skatē Zinaidas Adamovičas daiļdārzam piešķirta otrā vieta. Par to viņa saka: “Es ļoti ļoti apzinos, ka mājas ir vecas, ka vajadzīgs remonts, ka nevaru pretendēt uz augstāko titulu. Toties man ir kolekcija, kas, šķiet, jūtas ļoti, aug, zied un priecē. Kas būs tālāk, rādīs laiks.”

□□□
Viegla roka. Zāļie ikšķīši. Tā saka par cilvēkiem, kuriem ir abpusēja saprašanās ar augiem. Zinaida tam īsti nepiekrīt. Viņa saka – katrs tā var, ja vien dziļi dzīļi iekšā ir tāda vēlēšanās. Ja cilvēks grib, tad viņš var visu iemācīties un visu izdarīt.

L.Kirillova

Lūgšana

Slavēsim Kungu, godinot Viņa svēto Māti!

Svētā jaunava, Dieva Māte, cilvēku un eņģeļu Karaliene, Debesu un zemes brīnums, es godinu tevi, kā vien es spēju un kā Dievs ir vēlējis, — man tas ir jādara tavas izcilības dēļ un tādēļ, ka tavs vienīgais dēls, Kungs Jēzus Kristus, grib, lai tu tiktu slavēta uz zemes un Debesīs.

Es dāvāju tev savu dvēseli un dzīvi, es gribu tev mūžīgi piederēt un tevi ipaši godināt tagad un vienmēr.

Žēlastības un žēlsirdības Māte, es izvēlos tevi par savas dvēseles Māti, tāpat kā Dievam labpatika izvēlēties tevi par Māti.

Cilvēku un eņģeļu Karaliene, es pieņemu un atzīstu tevi par savu valdnieci, tāpat kā Dieva Dēls, mans Dievs un Pestītājs, vēlējas būt atkarīgs no Tevis, savas Mātes, un tāpēc es tev dodu pilnīgu varu pār manu dvēseli un dzīvi, kā Dievs ir vēlējis. Svētā Jaunava, uzliūko mani — es piederu tev.

Kardināls Pjers de Berils

Grāmata ar 35 novennām

Izdevniecība „ACTIO” laidusi klajā grāmatu „Novennas”, kurā ir apkopotas 35 šāda veida lūgšanas no Baznīcas tradīciju bagātīgā lūgšanu klāsta. To vidū ir novennas Vissvētajai Jēzus Sirdij, Jēzus Svētā krusta godam, Dieva Svētā Gara godam, Lurdas Dievmātei, Marijas Bezvainīgajai Sirdij, Svētās Ģimenes godam, svētā Jāzepa godam, par žēlastībām svētā Franciska Ksavera godam, svētajai Terēzei no Bērna Jēzus bezcerīgā situācijā un daudzas citas.

Grāmatīņas teoloģiskais konsultants priesteris pr. Andris Kravalis, Lic. Theol. ievadā skaidro novennas izcelsmi un nozīmi: „Svētajos Rakstos (Apd 1, 14) redzam, kā apustuļi kopā ar Jēzus Māti Mariju un svētajām sievietēm, paklausot Jēzus pavēlei, gaidīja lūgšanu, lai tiktu ietērti spēkā no augšienes. Novenna ir katoliska deviņu dienu lūgšana, kas cieši saistīta ar neatlaidību un tieksanos pēc pilnības (3 reiz 3). Vārds novenna cēlies no latīņu vārda „novem”, kas nozīmē „deviņi”. Deviņu dienu lūgšanas izcelsme meklējama Svētā Gara atnākšanas notikumā Vasarsvētkos. Patiesībā tā bija pirmā novenna Baznīcas vēsturē, un šajā lūgšanā atklājās mācekļu vienprātība, paklausība un mīlestība uz Kristu.

Ar Aglonas Dievmāti sirdī

● Svētku procesija.

Kā ik gadus tūkstoši katoļticīgo cilvēku pulcējās uz Vissvētākās Jaunavas Marijas Debesīs uzņemšanas svētkiem Aglonā. Neraugoties uz samērā vēso un nemīlīgo laiku, kāds bija 14. augusta vakarā, kā arī uz to, ka 15. augusts bija darbdiena, liels ticīgo pulks atrada iespēju, lai apliecinātu savu dziļo mīlestību un cieņu Debesu Karalienei, nometoties Viņas priekšā ceļos un izlūdzoties žēlastības no Dieva caur Mariju. Daudzi ieradās tieši uz Krustaceļu 14. augustā vai uz galveno Misi 15. augustā, bet vairāki tūkstoši svētkelnieku ar Aglonas Dievmāti sirdī ceļā bija devušies jau pāris nedēļu iepriekš un bija nostāgājuši garu ceļu.

Dievmātes Debesīs uzņemšanas svētkus 14. augustā ievadīja Svētā Mise, ko celebrēja kardināls Jānis Pujats, bet Krustaceļa meditācijas vadīja V.E. Rēzeknes — Aglonas diecēzes bīskaps Jānis Bulis. Bīskaps rosināja pārdomāt par cilvēka dzīvi, par Dieva klātbūtni tajā, par visas valsts likteni. Pēc Aglonas bazilīkas informācijas centra apkopotajām ziņām, Krustaceļā piedalījās ap 60 000 svētkelnieku. Pēc Krustaceļa sekoja pusnakts Svētā Mise.

15. augusta rīts sākās ar rīta Svēto Misi, ko noturēja bīskaps emeritus Antons Justs.

Svētku centrālais notikums bija galvenā Svētā Mise. V.E. Rīgas arhidiecēzes arhibīskaps — metropolīts Zbignevs Stankevičs, uzrunājot svētku dalībniekus, atgādināja desmit Dieva baušļus, aicinot paraudzīties uz sevi un mūsu sabiedrību Dieva Vārda gaismā un mēģināt kopā atbildēt uz jautājumu: kāpēc mēs esam tur, kur esam? Desmit baušļos ir ietverti universāli likumi, kas ir domāti ikvienam. Viņš mudināja arī valsts amatpersonas nodrošināt iespēju cilvēkiem nopelnīt iztiku un justies noderīgiem Latvijā. Pieminot trešo baušli «Tev būs svēto dienu svētīt», arhibīskaps aicināja svētdienas nepavadīt lielveikalos, bet vēlēt Dievam, ģimenei un atpūtai. «Kā mēs izmantojam svētdienu? Ja tur neatliek laika Dievam, ģimenei un atpūtai, tad nav jābrīnās, ka dzīvē trūkst pātiesa prieka, jo arvien vairāk sāk akumulēties iekšēja spriedze un nogurums, arvien grūtāk kļūst atrauties no ikdienas rūpēm un paraudzīties uz savu dzīvi no putna lidojuma.»

Tāpat, runājot par baušli «Tev nebūs nokaut», arhibīskaps aicināja jauno dzīvību,

● Svētku galvenajā Misē V.E. Rēzeknes — Aglonas diecēzes bīskaps Jānis Bulis (no labās), Svētā Krēsla apustuliskais nuncijs Baltijas valstīs Luidži Bonacci, kardināls Jānis Pujats, bīskaps emeritus Antons Justs, Lietuvas bīskaps. Foto: G.Vilcāns

kas rodas mātes miesās, uztvert kā dāvanu nevis apdraudējumu. «Nāves kultūras iespaidā notiek piekāpšanās kontrceptīvā biznesa reklāmai, jau skolu programmās iekļaujot, kā izsargāties no bērna ieņemšanas, tādējādi nevis virzot pusaudžu domas uz ģimenes veidošanu, bet gan pārgrūdu dzimumdzīvi, kas galu galā noslēdzas ar salauztu jūtu dzīvi un bieži vien arī ar garīgu un fizisku neauglību. Tad kā panaceju piedāvā mākslīgo apaugļošanu, kas dehumanizē ieņemto cilvēku. Kurš gan no mums gribētu būt ieņemts nevis kā mātes un tēva mīlestības auglis, bet gan medicīnisku manipulāciju rezultātā mēģenē?» teica arhibīskaps.

Pēc svētku galvenās Mises uzrunu teica Svētā Krēsla apustuliskais nuncijs Luidži Bonacci, nododot pāvesta Benedikta XVI sveicienus un atbalstu Vissvētākās Jaunavas Marijas Debesīs uzņemšanas svētkiem Aglonā.

Galvenajā misē piedalījās kardināls Jānis Pujats, Rēzeknes — Aglonas diecēzes bīskaps Jānis Bulis, Jelgavas bīskaps Edvards Pavlovskis, bīskaps emeritus Antons Justs, Rīgas un visas Latvijas pareizticīgās baznīcas metropolīts Aleksandrs, Latvijas evaņģēliski luteriskās baznīcas Daugavpils diecēzes bīskaps Einārs Alpe, Lietuvas un Polijas garīdznieki.

No valsts augstākajām amatpersonām Aglonas Dievmātes svētkos piedalījās Valsts prezidents Andris Bērziņš,

Saeimas priekšsēdētāja Solvita Āboltiņa, Ministru prezidents Valdis Dombrovskis, kultūras ministre Zaneta Jaunzeme-Grende, tieslietu ministrs Jānis Bordāns, Saeimas deputāti Jānis Dūklavs un Jānis Klaužs. Uz svētkiem bija ieradies arī Polijas vēstnieks Latvijā Ježijs Mareks Novakovskis. Kopā ar katoļticīgajiem Dievmāti pagodināja arī vairāku novadu domes priekšsēdētāji, deputāti. «Šogad uz Aglonu uzaicinājām pašvaldības, lai viņi Aglonā sasmelto Dieva svētību aiznestu uz saviem novadiem,» teica bīskaps Jānis Bulis. Latgales pašvaldību vadītāji pirmo reizi piedalījās svētku procesijā. Svētku laikā bērni un jaunieši saņēma Iestiprināšanas sakramentu. Tūkstoši ticīgo atvieglāja savu sirdsapziņu grēksūdzē un izlūdzās grēku piedošanu.

Vairākās teltīs varēja iepazīties ar dažādu kongregāciju klostermāsu darbību, ar reliģisku organizāciju darbošanos, nopirkt garīga satura literatūru.

Aglonas Dievmātes svētku izskaņā visi nodziedāja Valsts himnu «Dievs, svētī Latviju!».

Dievmātes svētku svinīgumu papildināja mūzikas skaņdarbi, koru un solistu dziedājumi, skaistie ziedu kārtējumi, par ko bija parūpējušies puķu audzētāji un floristi. Tāpat kā citos gados, arī šoreiz saskaņoti un atbildīgi strādāja policisti un zemessargi, rūpējoties par kārtību, kā arī daudzie brīvprātīgie palīgi.

Laidiet bērniņus nākt pie manis... (Mk 10,14)

Pirmā Svētās Komūnijas diena draudžu baznīcās

Vasaras draudžu dzīvē ir bagātas ar daudziem notikumiem, un viens no tādiem — pirmās Svētās Komūnijas diena bērniem. Arī vietējās baznīcās šovasar šo svētsvinīgo brīdi piedzīvojuši desmitiem bērnu un viņu vecāki, krustvecāki, citi tuvinieki.

Preiļos

Pirmās Svētās Komūnijas galvenais mērķis ir Kristus Miesas pieņemšana, ko bērns dara pirmo reizi. Šis notikums ieņem nozīmīgu lomu ikviena cilvēkbērna izaugsmei garīgajā dzīvē.

17. jūnija rītā mazliet satraukušies bērni kopā ar vecākiem, citiem ģimenes locekļiem un draugiem pulcējās Preiļu Romas katoļu draudzes baznīcā, lai pirmo reizi saņemtu Jēzu Vissvētākajā Sakramentā. Šogad bērnu vidū pārsvars bija zēnu pusē — 21, bet meiteņu bija tikai septiņas. Bērni pirmajai Svētajai Komūnijai gatavojās katehētes Mārites Šķesteres vadībā.

Pirms pirmās Svētās Komūnijas bērni apmeklēja baznīcu, lai kopā ar Preiļu draudzes dekānu Jāni Stepīņu pārrunātu un gūtu atbildes uz jautājumiem, kas ļāva tuvāk iepazīties ar katoļticības pamatjēdzieniem. Maijā un jūnijā vecāki kopā ar bērniem apmeklēja piecas Svētās Mises, lai ieklausītos Dieva vārdā, kā arī mācītos uzvesties Dievnamā. Svētajā Misē pats Jēzus Kristus par mums un ar mums lūdz Savu Tēvu, Viņš par mums upurējas.

Pirmās Komūnijas dienā Svētajā Misē bērni lūdzās par saviem mīļajiem vecākiem, lai Kungs dāvā viņiem savu svētību un pārtību. Savās lūgšanās bērni lūdzās arī par visiem kristiešiem Preiļu novadā un valstī, lai visi vienmēr apzinātos, ka esam debesu Tēva bērni, lai Kristus mīlestība valda mūsu vidū un liecina par Dievu tiem, kas viņu meklē.

Visus ciemiņus un dievnama apmeklētājus priecēja ar ziediem rotāti altāri, sirdi veldzēja koristu dziedājums un ērģeļu skanējums. Svētku dalībnieki teica paldies visiem, kas deva savu artavu šīs neaizmirstamās dienas organizēšanā.

Livānos

1. jūlijā Livānu katoļu baznīcā bija kāds skaists notikums, kurš kuplā skaitā pulcināja daudzus draudzes ticīgos, — 25 bērni savās sirdīs pieņēma pirmo Svēto Komūniju. Šim notikumam bērni gatavojās jau vairākus mēnešus, apgūstot katoliskās baznīcas katehismu, un nu pēc būtiskāko jautājumu iemācīšanās viņi kopā ar savām ģimenēm varēja dalīties lielajā priekā.

Priesteris Arturs Mozga aicināja bērnus nebaidīties nākt pie Dieva un saglabāt tīras sirsniņas, lai vienmēr Jēzum tur būtu patīkami ierasties, kā arī uzsvēra to, ka vecākiem ir pienākums arī turpmāk rūpēties par bērnu garīgo izaugsmi un iesaistīšanos draudzes dzīvē.

Spreidīka laikā priesteris Arturs

● Pēc pirmās Svētās Komūnijas saņemšanas Preiļu baznīcā bērni nofotografējās kopā ar dekānu Jāni Stepīņu (centrā), vikāru Robertu Patmalnieku (no kreisās) un Garīgā semināra audzēkni Vītāliju Filīpenoku (no labās).

● Svinīgā diena Pieniņu baznīcā. Bērni kopā ar priesteri Aigaru Bernānu un vecākiem.

Mozga pastāstīja arī kādu leģendu:

„Dievs sūtīja eņģeli zemes virsū, lai tur viņš atrastu, kas ir visskaistākais. Bet, kas esot visskaistākais, tas eņģelim nebija atklāts, to viņam vajadzēja pašam uzmeklēt. Ilgi ceļoja eņģelis, meklēdams visskaistāko. Kādu dienu eņģelis gāja garām kaujas laukam, kur nesen bija notikusi cīņa, šis lauks bija pārklāts ar ievainotajiem un kritušajiem. No kāda smagi ievainota karavīra brūces vēl sūcās svaigas asinis. „Varbūt šis asinis, kas izlietas par dzimteni, ir visskaistākās zeme virsū?” domāja eņģelis. Viņš paņēma asinis pilienu un nesa to pie Visaugstā trona. „Jā,” teica Dievs, „skaistas ir par dzimteni izlietas asinis, bet tomēr zemes virsū ir vēl kaut kas skaistāks.” Atkal eņģelis nokāpa no debesīm un meklēja tālāk visskaistāko zemes virsū. To meklējot, gāja garām kapsētai, kur pašlaik notika apbedīšana. Pavadītāju bija ļoti daudz, jo bija miris kāds bagāts cilvēks, kurš daudz laba darijis savā dzīvē. Eņģelis redzēja, kā asaras straumēm plūst no nabadzīgo un bāreņu acīm. Šīs asaras bija pateicības asaras, jo testamentā mirušais bija novēlējis visu savu mantu nābagiem un bāreņiem. „Varbūt šīs pateicības asaras ir visskaistākās zemes virsū?” nodomāja pie sevis eņģelis. Pa-

ņēma vienu asaru no bāreņiņa vaiga un aiznesa pie Dieva.

„Skaistas, ļoti skaistas ir pateicības asaras,” teica Dievs, „bet tomēr visskaistākais tas nav.” Tad eņģelis trešo reizi uzsāka savu ceļojumu, šis ceļojums bija diezgan ilgs, un beidzot kādā baznīcā viņš ieraudzīja sirmgalvi, kurš, nostājies kādā stūrī, rūgti raudāja.

Eņģelis ieskatījās viņa sirdī, lai redzētu, kāpēc viņš raud, un redzēja, ka viņš apraud savus jaunības grēkus. „Varbūt šīs spīdošās gandarītāja sirmgalvja asaras ir visskaistākās zemes virsū?” Eņģelis paņēma vienu asaru no sirmgalvja vaiga un devās pie Dieva. „Jā! Nav nekā skaistāka zemes virsū par šīm asarām,” teica Dievs un eņģelis bija izpildījis savu sūtību.

Protams, ka visskaistākais Dieva priekšā ir tīra sirds, bet kas, izņemot bērnu, var pasargāt tīru, nevainīgu sirdi, brīvu no ikviena grēka?

Jāatceras, ka svarīgi ir ne tikai pieņemt Svēto Komūniju, bet arī cienīgi sagatavot Jēzum savu sirdi. Bērni ne tikai saņēma Komūniju, bet pirms tam arī piegāja pie grēksūdzes sakramenta.

Pieniņos un Znotiņos

Pieniņos pirmās Komūnijas svinīga saņemšana norisinājās Jēzus Sirds svētkos 17. jūnijā.

● Skaista un liksma, garīgi piepildīta, bija pirmās Svētās Komūnijas diena Livānu baznīcā.

● Priesteris Aigars Bernāns un pirmās Svētās Komūnijas saņēmēji Znotiņu baznīcā.

● Priesteri Daumants Abrickis (aizmugurē vidū no kreisās) un Guntars Skutelis ar pirmās Svētās Komūnijas saņēmējiem Aglonas bazilikā.

Komūniju saņēma 22 bērni, kuru lielāko daļu šim notikumam savās skolās sagatavoja skolotājas — katehētes. Priekuļu pamatskolā bērnus mācīja katehēte Līga Jermoloviča, bet Salas pamatskolā — katehēte Zita Pastare.

Znotiņu baznīcā pirmās Svētās Komūnijas diena notika 1. jūlijā sakarā ar Dievmātes — Pastāvīgās palīdzības svētkiem šinī draudzē. Pirmo Komūniju saņēma četri bērni, kurus Sutru pamatskolā svarīgajam notikumam sagatavoja skolotāja — katehēte Janīna Pūga.

Abās baznīcās bērni svēto Komūniju saņēma no prāvesta Aigara Bernāna rokām.

Aglonā

Jau kopš 2011. gada oktobra katru svētdienu uz nodarbībām Aglonas bazilikā sanāca 11 bērni kopā ar saviem vecākiem, lai sagatavotos pirmās Svētās Komūnijas saņemšanai. Nodarbibas vadīja gan skolotājas — katehētes, gan Aglonas bazilikas priesteri. Mācību laikā notika arī vairākas tematiskās tikšanās — pirms Ziemassvētkiem, Sveču dienā, Lieldienu laikā — ar bērniem no Rušonas, kuri arī gatavojās saņemt pirmo Svēto Komūniju Rušonas baznīcā.

KATRS CILVĒKS SEVĪ NES MAZUMIŅU NO DIEVA.

“Ceiruleits” mūžīgā pavasara pilsētā un inku zemē

Nobeigums. Sākums 7. un 14. augusta numuros.

Šai reizei gana viesoties Čilē, laiks doties uz Peru pierobežas pilsētu **Taknu**. Taksists salādē mašīnā piecus cilvēkus un ved mūs uz Čiles – Peru robežu. Izrādās, ka robeža par nakti ir slēgta, tāpēc līdz 24.00 jāpaspej tikt tai pāri. Izbraucam laicīgi, jo 21.45 esam nolēmuši pamest Taknu un doties uz Peru vidieni. Par ceļojuma mērķi esam izvēlējušies **Arekipu**. Uz robežas viss norit gludi (pārbaudot pasi, robezsargi mēģina no mums izspiest kaut kādu informāciju par Latviju, bet tā kā mēs spāniski nesaprotam, šie liekas mierā), un tā nu pēc laiciņa esam tikuši iekšā Peru. Šoferītis mūs aizvīzina līdz pat Taknas autoostai.

Pirms brauciena ietūram sāpīgas vakariņas, atvadāmies no čīliešu gidiem Didiera, Klaudio un Marianas. Ceļojums pa Peru zemi var sākties. Tikko esam laidušies miegā, kad mūs modina uz pārbaudi. Nesaprotam, ko meklē somās, ja reiz uz robežas jau bija pārbaude. Šis joks atkārtojas divas reizes. Spriezam, ka laikam meklē narkotikas. Autobuss ir ļoti glāns. Pirmo reizi tādā braucam. Šķiet netipisks Peru valstij. Pēc deviņu stundu brauciena sasniedzam Arekipu. Bijām sarunājuši angļiski runājošu cilvēku, ka viņš mūs sagaidīs, bet tā kā autobuss kavēja trīs stundas, no sagaidītāja vairāk nebija ne smakas. Mūsu puīši visu ātri nokārtoja — sarunāja viesnīcu, ekskursijas un nopirka autobusa biļeti atpakaļ ceļam uz Taknu.

Apmetāmie hosteli “Andes House Inn”, kur mūs sagaidīja krieviski runājošs pārvaldnieks. Viņš ar mums pat latviski sasiveicinājās. Arekipa izvietota uz kustīgām plātnēm. 2001. gadā to skārusi diezgan spēcīga zemestrīce. Arekipa ir Peru otra lielākā pilsēta. Tā ir aptuveni Rīgas lielumā ar ~1milj. iedzīvotāju. 2400 m virs jūras līmeņa, trīs vulkānu ieskauda, tā atrodas Peru dienvidos, aptuveni triju stundu braucienā no okeāna. Arekipu bieži vien dēvē par La Cuidad Blanca jeb par balto pilsētu. Šis “nīks” ir radies pērjaltā vulkāniskā akmens dēļ, no kā celtas senākās ēkas un katedrāles pilsētā. Arekipa atrodas pašā **Misti** vulkāna pakājē un tam pa labi un pa kreisi ir vēl divi vulkāni — **Cačani** un **Piču piču**.

Pēcpusdienā ar divstāvēgu autobusu dodamies ekskursijā pa Arekipas apkārtni. Apskatām vēsturisko centru un jaunākos rajonus. Manā skatījumā Arekipa ir ļoti skaista pilsēta ar daudziem laukumiem jeb tā sauktajām plazām, kur katrai no tām ir sava baznīca. Pilsētā ir ļoti daudz senu, sauru ieliņu, kas saglabājušās no spāņu konkistadoru laikiem. Spāniskā arhitektūra ar arkām un Misti vulkāna klātbūtne, lai arī no kura pilsētas stūra tu skatītos, padara šo pilsētu gleznainu. Lielisks klimats. Šeit ļoti maz list (list tikai vasarā, kas stiepjas no decembra līdz februārim), bet, kad list, tad ar spēcīgām lietusgāzēm. Vietējie smejas: “Šodien atkal kārtējā garlaicīgi saulainā diena (ar +25)”.

Mūsu gaišmatēm tiek pievēsta īpaša uzmanība, jo viņas ļoti atšķiras no vairākuma cilvēku,

ko var sastapt ielās. Lielākoties tie ir inku pēcteči: tumšmatāini, apalēju indiāņi, augumā zem 160 cm. Protams, šeit ielās var redzēt arī spāņu pēctečus, kas ir garāki par indiāņiem un ādas krāsā gaišāki. Īstenībā šeit var ļoti labi just sabiedrības slāņu dažādumu. Blakus apdauzītām, ierūsējušām mazām mašīnītēm ielās var redzēt pēdējo gađu izlaiduma Mercedesus. Un turpat netālu no pussabrukušām mājlietēm slejas lielas, skaistas, krāsainas villas. Kontrasti! Ne tikai krāsās, ģeogrāfiskajā dažādībā, bet arī sociāli.

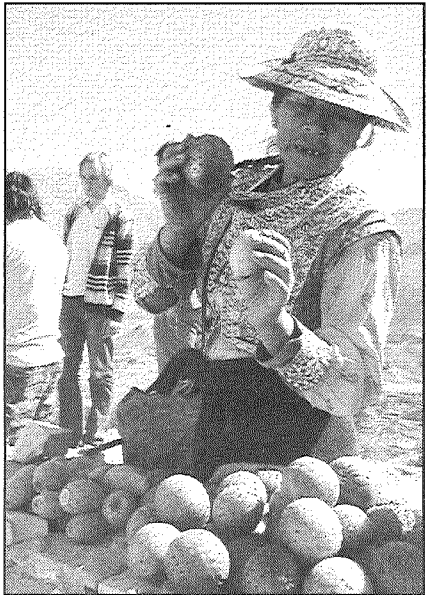
□□□

Satiksmē vienkārši šausmīga. Visi šeit brauc, šķiet, kā vēlas, nekādi likumi netiek ievēroti un luksoforu ar šeit nav īpaši daudz. Lielās teritorijās audzē ķiplokus. Šur tur var pamanīt miežu lauciņus. Labi strādā apūdeņošanas iekārtas, vietām vaļņi pilnas ar ūdeni. Autobuss pietāj pie **Lamu centra**. Blakus veikalam, kurā var iegādāties smalkus vilnas izstrādājumus, var apskatīt arī dzīvnieciņus, no kuriem iegūst vilnu. Paši mazākie — *vicuña*. Šie dzīvnieki ir tikai 80 cm lieli un sver 40 kg. Cērp tikai vienu reizi divos gados un iegūst tikai 250 g vilnas. Tuvplānā var tikties ar Guanako, Huacaya alpacas. Īpaši gara vilna ir Suri alpacas. No alpaku kauliem vietējie gatavojoši mūzikas instrumentus. No alpakiem jāuzmanās — ja tiem ilgstoši skatās acis, var saņemt sejas splāvienu.

Apmeklējam pilsētas dibinātāja muzeju un vecās dzirnavas, kur mūsējie dodas arī izjādē ar zirgiem. Atgriežamies viesnīcā un laicīgi liekamies gulēt, jo nākamajā rītā jāceļas 2.30, lai dotos uz Kolkas kanjonu. Paceļoties virs 3000 – 4000 m jāuzmanās no augstuma slimības (orocho). Vislabāk tādās reizēs dzert kokas tēju. Tā arī notiek. Rīts sākas ar kokas tējas dzeršanu. Esot tik augstu virs jūras līmeņa, mums, kas nav pieraduši pie šādiem augstumiem, ir jābūt gataviem, ka varam saslimt ar augstuma slimību: slikta dūša, vemšana. Vietējie saka, ka šo kaiti var ļoti viegli izārstēt ar kokas lapu tēju (tās pašas lapiņas, no kā gatavo kokainu). Gatīs saka, ka tēja garšojot kā pirtsplotu novārijums. Augstkalnu iedzīvotāji tādās tējas izmanto bieži.

Brauciena laikā ceļa malās var vērot ganāmpulkus ar lamām un alpākām, kā arī savvaļā dzīvojošās vikunjas. Interesanti liekas tas, ka vietējiem lamas vilna nav diez ko lielā vērtē, no tās pamatā gatavo segas. Apģērbim izmanto alpakas vilnu, kas ir augstvērtīgāka. Vikunjas dzīvo tikai savvaļā, mājās tās turēt ir aizliegts. Lai tiktu pie vilnas, reizi divos gados cilvēki ielenc vikunju baru un lopiņus apcērp (biežāk nevar, jo vilna ataug ļoti lēni). Līdz ar to izstrādājumi no vikunju vilnas ir paši dārgākie (simtos un tūkstošos dolāru).

Ir tikai 7.00 no rīta, bet Yanque baznīcas centrālajā laukumā jau dejo Wititi dejas — šoreiz zēni meiteņu tērpos. Tādas esot viņu senās tradīcijas. No suvenīru dažādības metas raibs gar acīm.

● Kaktusa augļu pārdevēja.

□□□

Brauciens uz Kolkas kanjonu aizņem sešas stundas. Pa ceļam pārvaram augstāko pāreju – 4800 m. Tas dažiem rada galvassāpes, jo neesam pieraduši pie tāda augstuma. Vairākus gadsimtus atpakaļ inku impērijas laikā Kolkas kanjons bija lauksaimniecības produkcijas ražošanas, kā arī zelta, sudraba un vara ieguves vieta. Kolkas kanjons kļuva populārs ar savu 3400 m dziļumu, kurš tiek uzskatīts par visdziļāko pasaulē, un kurš ir divreiz dziļāks par Lielo kanjonu (Grand Canyon) Amerikā. Tā ir brīnišķīgu ciemu, gleznu, skulptūru radīšanas vieta, kā arī kino operatoru, sportistu, antropologu, žurnālistu plaši apmeklēta vieta. Apmeklējam iespaidīgākās grandiozās kanjona apskates vietas, piemēram — Kondoru līdzi (Cruz del Condor), kura atrodas kanjona augšējā daļā un kur var priecāties par dziļo kanjonu lejā un sniegotām virsotnēm augšā. Mums paveicās, jo ieraudzījām daudzus kondorus. Kondors ir vislielākais un vissmagākais lidojošais putns pasaulē, kura spārnu vērmus sasniedz 3 metrus un svars ap 10 kilogrami.

Glūzi kā bezdelīgu līdzi, pie kalniem pielipinātas, ir karavīru kapa vietas.

□□□

Pa ceļam šķērsojam “**Mirador de los Andes**” – augstāko kalnu pāreju mūsu ceļojuma laikā, kas ir nepilnu 5 kilometru augstumā. Lai gan ceļojums jau iet uz beigām un pa kalniem esam dzīvojušies pietiekami, galva tomēr viegli reibst un straujāka pārvietošanās rada elpas trūkumu. Pa ceļam pietājam vēl pāris skatu punktus, kur, protams, neatņemama sastāvdaļa ir suvenīru tirgotājas. Dažām blakus ganās maza lamiņa vai plivinās ērglis. Mums rodas neparvarama vēlme ar viņiem nofotografēties. Tikai viena *sole* lopiņam ir fotografēties, cik tik. Arekipas apvidū dzīvojošās sievietes ikdienā valkā greznus brudierētus tērpus un cepures, kuri maksājot 2000 *soles*.

Peru ir izslavēta ar saviem nacionālajiem ēdieniem. Sevišķi ir viena no tām lietām, ko noteikti vajag nogaršot. **Čiča** ir Peru nacionālais dzēriens. Kas gan var būt vienkāršāks par čičas pagatavošanu? Tu ņem lielu katlu, apvāri tajā kukurūzu, tad pasmel mutē sauju ar kukurūzas graudiem, kārtīgi sakošļā un iesplauj atpakaļ katlā. Nu tikai dažas die-

● Suvenīru tirgotāja Peru.

● Vietējais bizness – tikai viena sole un var fotografēties ar lamu un ērgli.

nas pacietības un čiča gatava! Tiesa, šo rituālu agrāk uzticēja izredzētajām sievietēm — *Mamakuna*. Sīdienes galamērķis ir **Chivay** pilsētiņa, kur mums paredzētas pusdienas un termālo baseinu apmeklējums. Ēdināšana parasti ir “bufetes” tipa (“ziedru galds”). Tā ir laba iespēja nobaudīt dažnedažādus vietējos ēdienus, sākot ar lamu un alpaku gaļu, un beidzot ar kaut nelielu daļu no Andu kartupeļu lielās dažādības (to šeit ir vairāki tūkstoši šķirņu). Galdā tiek celti arī dažādi salāti, zupas un saldie ēdieni. Karaliskas pusdienas! Pisco Sour, kas ir Peru nacionālais alkoholiskais dzēriens (sastāv no Pisco (vīnogu brendijs), laima sulas, olbaltuma, sirupa). Šādu dzērienu var nogaršot pie suvenīru tirgotājiem. Noprovējam arī vietējos augļus – īpaši interesanta liekas kaktusviģe, kuras mikstums izskatās gandrīz kā kivi – zaļš ar melnām sēkliņām.

□□□

Peruāņiem ir savas paražas un ticējumi, kurus viņi strikti ievēro arī šodien. Dodoties ārpus mājās, cilvēks atstāj uz sliekšņa nūju, kas nozīmē, ka mājā neviena nav, un tas kalpo par brīdinājumu, lai neviens neiedomājas ielūkoties mājā. Agrākos laikos neviens arī mājā neielūkojās, jo inku impērijas valsts pārvalde bija sakārtojta tā, ka tajā zagšana nepastāvēja. Bet mūsdienās no zagļiem ļoti jāuzmanās.

Virsniekiem lidojošie kondori tika uzskatīti par Saules dieva vēstnešiem, un kā nežēlības un varena spēka simbols inkiem bija kalnu plēsoņas – pumas. Būvējot tempļus un svētās vietas, tās tika izkārtotas tā, lai no lidojuma tās

attēlotu pumas figūru. Viņu ticējumu un eksistences pamats bija dzīve harmoniskā saistībā ar apkārtni dabu. Ikvienā apgabalā ikviena cilts turējās pie saviem ticējumiem un daudzās ciltis godināja dažādus svētus augus un dzīvniekus — pumas, kondorus, vanagus.

□□□

Pēc divām burvīgām dienām atgriežamies pierobežas pilsētiņā Taknā. Arī šoreiz pa ceļam pārbauda mūsu somas. Meklē mango un apelsinus, jo tie var būt inficēti un tādējādi var izplatīties augu slimības. Nakti pavadām viesnīcā “Frontera” un no rīta dodamies uz lidostu. Mūs pavadīt ir atbraukuši arī Čiles gids Klaudio un Mariana. Nākamais pieturas punkts **Lima** — spāņu iekarotāja Francisko Pizarres dibinātā tā devētā Karaļu pilsēta, tagad Peru Republikas galvaspilsēta. Tajā dzīvo 8 milj. iedzīvotāju. Senā pilsētas daļa ar maģiskiem parku labirintiem un strūklakām, pieminekļiem un noslēpumainiem klosteriem. Majestātiskais Sv. Franciska klosteris un Francisko Pizarres laikā būvētā katedrāle. Vispār peruāņu dzīve nav nemaz tik viegla. Cilvēkiem ir daudz jāstrādā, lai pabarotu ģimeni, kas peruāņiem nav maza.

Peru ir tūristu iemīļota vieta. Tam ir sava iemesls – zemas cenas, Maču Pikču, Kolkas kanjons, Naskas līnijas, džungļi, Titi-kaka ezers. Piedzīvojumu meklētāji — uz priekšu! Neņoželosiet!

Hasta luego América del Sur! Volviremos otra vez! (Paliēc sveika, Dienvidamerika! Mēs atkal atgriezīsimies.)

Publicēšanai sagatavoja
L.Kirillova

RĒZEKNE

«Tas ir mans 205. tornis»

Ideja par skatu torņa būvniecību Ančupānos tā arī paliktu ideja, ja Latvijā nebūtu vienīgā tādu objektu speciālista Borisa Bondara (attēlos). Viņš nevarēja dzīvīvi izvēlēties citu ceļu, jo abi viņa vectēvi bijuši lieliski šī aroda meistari. Mātes tēvs līdz 70 gadu vecumam būvēja valsts objektus Rīgā un Daugavpilī, tēva tēvs bija laukos atzīts meistars. **Boriss Bondars torņus būvēt sāka 1974. gadā, kad palīdzēja uzcelt astoņus objektus.**

Pašlaik Boriss Bondars sastopams tagadējā darbavietā — Ančupānu mežā. Celtnieks paskaidroja, ka pašlaik, kamēr rit celtniecība, uzkāpt topošajā tornī var tikai ar speciālu kāpšļu un «nagu» palīdzību. Tam vajadzīgas vien dažas minūtes. Kad celtniecība būs galā, apmeklētāji varēs kāpt tornī pa kāpnēm.

— Katram cilvēkam ir kāda profesija, es esmu torņu meistars. Ja vajadzēs, būvēšu tos kaut uz Mēness, — joko Boriss Bondars. — Tas ir specifisks darbs, sarežģīts, taču man ļoti patīk. Man patīk strādāt svaigā gaisā,

dabā. Mežā vienmēr ir tik viegli elpot!

Es esmu vecticībnieks. Riebīgs. Kāpēc riebīgs? Jo man nepatīk bezatbildība, nepatīk, kad kāds traucē man strādāt. Esmu strādājis arī rūpnīcās, vienā, otrā, trešajā, līdz sapratu, ka darbs no zvana līdz zvanam nav domāts man.

— Kādu koksni izmantojat šim tornim?

— Priedi un egli. Priedes var cirst, kad tās sasniegušas 81 gada vecumu, egles — pēc 100 gadiem.

— Jūs esat vienīgais Latvijā tādu torņu centrēšanas un būvniecības speciālists. Pastāstiet, lūdzu, mazliet sīkāk par savu darbu.

— Esmu dzimis 1948. gadā Ilūkstē, netālu no Daugavpils. Man ir divi brāļi. Vecākais ir virpotājs, es 18 gadus strādāju kopā ar viņu.

Pie torņu celšanas ķēros 1974. gadā. 1987. gadā kļuva par brigadieru. Vēlāk devos uz Salaspili. 90. gados sākās juku laiki. 1996. gadā kļuva par neatkarīgu meistaru. Viens no maniem pēdējiem darbiem — skatu tornis dabas parkā «Daugavas loki». Tā ir ļoti

skaista, tūristu iecienīta vieta.

Kādu reizi mani aicināja dāņi, taču es piekritu tikai tādiem projektiem, par kuriem esmu pārliecināts, ka spēšu izdarīt tā, kā iecerējis pasūtītājs. Arī Ančupānos varētu gribēt 55 — 60 metrus augstu torni. Izdomāt var daudz ko, bet realizēt...

— Vai savos amata noslēpumos jūs dalāties ar jauno paaudzi?

— 1991. gadā aprakstīju visu balķu pacelšanas tehnoloģiju. Rīgā par to teica: «Tā var celt tikai mērķaķi...». Tomēr svarīgs ir nevis galvaspilsētu teorētiku, bet gan laika vērtējums. Latvijā ir jau vairāk nekā 200 torņu, kurus esmu uzcelis.

Savas zināšanas es neturu noslēpumā, taču priekšroku dodu tiem, kuri mācās darbībā. Stāvēt un skatīties — tā nav nekāda mācīšanās. Labprāt ņemu mācekļus par palīgiem.

— Arī jūs pats «mācījāties darbībā»?

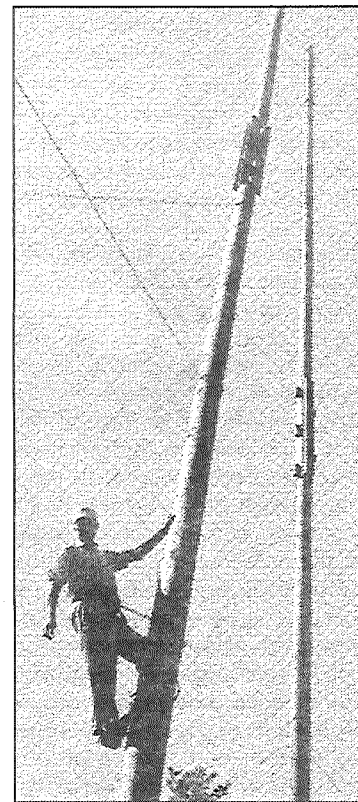
— Kā gan citādi? Mācoties Fizikālās institūtā no 1968. līdz 1970. gadam, tikos ar Jāni Lanku (padomju desmitcīņnieks) un Jāni Lūsi (šķēpmetējs, olimpiskais čempions). Viņi nodarbo-

jās mūsu sporta zālē. Ļoti aktīvi pavadīju laiku — gan sporta zālē, gan stadionā, apmeklēju šķēpmetēju sekciju, cilāju 130 kilogramus smagu stieni, vienreiz šķēpu aizmetu 67 metrus tālu. Tagad man ir savs sports (celtnieks dodas pie balķu kaudzes un demonstrē, kā to pareizi pieķert un celt).

— Vai bērni interesējas par jūsu reto un neparasto profesiju?

— Man ir divas meitas. Vienreiz znots mēģināja uzkāpt tornī,

vairs negrib. Nu, nekas, gan jau būs kāds cilvēks, kurš gribēs būvēt torņus.

«Rēzeknes Vēstis»

Uzgavilēja «Latgales Mārai»

Pirms 20 gadiem augustā pa visiem Latgales ceļiem uz Rēzekni plūda ļaudis, lai uzgavilētu atjaunotajam piemineklim «Vienoti Latvijai», jeb visiem miļajai «Latgales Mārai».

9. augustā atkal daudzi ceļi uz Rēzekni atveda tuvākus un tālākus kaimiņus, lai visi kopīgi atzīmētu pieminekļa atjaunošanas 20 gadu jubileju, lai savitu atmiņu vainagu.

Apliecinot savu mīlestību «Latgales Mārai», ļaudis bija atnesuši ziedus, kas pie pieminekļa pārtapa skaistās kompozīcijās, tā apliecinot vienotību Latvijai. Ziedu vainagos iestiprinātās lāpās uguni kā stipras Latvijas simbolu aizdedza «Kroma kolna brōlistes» viri.

Pirms 20 gadiem, iesvētidams atjaunoto pieminekli, arhibīskaps Jānis Pujats vēlēja, lai «Māras» krusts sargā un stiprina mūsu ticību. Šo gadu laikā ir iegūta sava — Rēzeknes — Aglonas diecēze. Bīskaps Jānis Bulis savā uzrunā tautai novēlēja arī 21. gadsimtā dzīvot saskaņā ar Dieva vārdu, tāpat kā to darīja senie latgaliēši.

Daudz skaistu vēlējumu un labu vārdu pie pieminekļa teica

Latgales novadu pārstāvji: Daugavpils novada domes priekšsēdētāja Janīna Jalinska, Līvānu novada domes priekšsēdētāja vietniece Aija Usāne, Kārsavas novada domes priekšsēdētāja Ināra Savicka, Viļakas novada domes priekšsēdētāja Lidija Siliņa, Preiļu novada domes priekšsēdētājs Aldis Adamovičs, Rēzeknes domes priekšsēdētājs Aleksandrs Bartaševičs.

Balvu novada domes priekšsēdētāja Ināra Nikulīna runāja par paralēlēm starp Rēzekni un Balviem, kur katrai pilsētai savs simbols, «Latgales Māra» un Balvu «Staņislavs», taču abus pieminekļus pagājušā gadsimta trīsdesmito gadu beigās radīja viens un tas pats tēlnieks Kārlis Jansons. Arī Atmodas laikā abus pieminekļus atjaunoja viens un tas pats tēlnieks, Kārļa Jansona dēls Andrejs Jansons.

No senākās Latgales pilsētas Ludzas sveiciens atveda Ludzas novada tūrisma informācijas centra vadītāja Līga Kondrāte.

Tāpat kā pirms 20 gadiem, arī šoreiz pie «Latgales Māras» pieminekļa klātesošos uzrunāja dzejniece Anna Rancāne, atgādinot, ka šo divu gadu desmitu laikā izaugusi jauna paaudze: piedzimuši

bērni un mūžībā aizgājuši tēvi un mātes, kuri zināja stāstīt par šī pieminekļa pirmo piedzimšanu. Tagad mums pašiem jāstāsta savs brīvības, savs goda un Latvijas stāsts. Un katram būtu jāaizdomājas par šiem dzejnieces teiktajiem vārdiem: «Un myusu spēks gaist

tikai nasadereibā, inaidā, jo tod, kod sōkam daleit sovu tāvu zemi, kod sōkom daleit, kurš lelōks, kurš mozōks latgalīts, kura volūda pareiza, kura napareiza, kura raksteiba pareiza, kura napareiza, tod mēs palikom vōji.»

Svētkus krašņākus darija Lat-

gales novada māksliniecisكو kolektīvu skanīgās balsis.

Svētki paiet, bet «Latgales Māras» zeltītais krusts turpina svētīt katru garāmgājēju, katru garāmbraucēju.

«Rēzeknes Vēstis»

MADONA

Atzīmēs Teiču un Krustkalnu jubileju

Šogad Latvijas dabas aizsardzības sistēmai aprit simt gadi, jo svinama Latvijas pirmās īpaši aizsargājamās dabas teritorijas «Moricsalas dabas rezervāts» simtā jubileja. Jubilejas gads ir arī Madonas novada teritorijā esošajiem Teiču un Krustkalnu dabas rezervātiem: Krustkalniem — 35., bet Teičiem — 30. dzimšanas diena.

Tam par godu 25. augustā tiek rīkots dabas izziņas

pasākums, kura programmā iekļautas ekskursijas, dabas izziņas darbnīcas, spēles un pat rezervātos atrodamo sēņu izstāde. Ierašanās pasākuma norises vietā Teiču dabas rezervātā pie Sildiem «Krustmaļiem» — no pulksten 10.00 līdz 10.30. Sekos radošās darbnīcas un dabas izziņas spēles, kā arī dabas izziņas ekskursijas Teiču dabas rezervātā gida pavadībā. Pasākuma noslēgumā paredzēts cienasts ar spēcinošu putru un zāļu tēju.

Obligāta iepriekšēja pieteikšanās: ekskursijai Sildu apkārtnē pa tālruni 26473408, uz Bārbaļu pussalu — 26528739. Arī pasākumi Ļaudonā, Teiču rezervāta apmeklētāju centrā, sāksies pulksten 10.00 Te būs apskatāma Dabas aizsardzības simtgadei veltīta fotoizstāde, kā arī sēņu izstāde «Teiču un Krustkalnu dabas rezervātos un to apkārtnē sastopamās sēnes».

«Stars»

Pārskats par Latgales reģiona pārvaldes Kriminālpolicijas struktūrvienību darba rezultātiem 2012. gada sešos mēnešos

Noziedzīgo nodarījumu kļuvis vairāk

Reģistrēto noziedzīgo nodarījumu skaits Latgalē šī gada pirmajā pusgadā, salīdzinot ar 2011. gada pirmajiem sešiem mēnešiem, ir palielinājies un sastāda 3338 (attiecīgi pērn sešos mēnešos reģistrēti 3256 noziedzīgo nodarījumi). Vislielāko «pienesumu» šajā ziņā ir sagādājis Daugavpils, Preiļi un Balvi. Preiļos no 250 noziedzīgiem 2011. gada pirmajā pusgadā to skaits palielinājies līdz 278. Daugavpilī attiecīgi no 1395 līdz 1563, Balvos no 272 līdz 337. Rēzeknes, Krāslavas un Ludzas iecirkņos noziedzīgu nodarījumu skaits samazinājies. Pirmajā pusgadā šogad Preiļu iecirknī reģistrēti pieci — tikpat cik pērn sešos mēnešos — sevišķi smagi noziedzīgi nodarījumi. Kopā Latgalē tādi bijuši 116 (pērn pusgadā — 93). Par lideri melnā statistikā neapšaubāmi kļuvusi Daugavpils ar 83 sevišķi smagiem noziedzīgiem, kas ir vairāk nekā attiecīgajā laika periodā pērn, kad reģistrēti 51 šāds noziedzums. Otrā vieta — Rēzeknei ar 18 smagiem noziedzīgiem, bet saraksta lejasgalā — Balvu iecirknis ar diviem un Krāslavas iecirknis ar trijiem reģistrētiem sevišķi

smagiem noziedzīgiem.

Preiļu iecirknī pirmajā pusgadā reģistrēti 72 smagi noziedzīgi (pērn attiecīgi — 87) un 73 mazāk smagi noziedzīgi nodarījumi (2011. gada pirmajos sešos mēnešos — 48). Kopumā Latgalē reģistrēti 971 smags noziedzums (pērn attiecīgi 994) un 1103 mazāk smagi noziedzīgi nodarījumi (2011. gada sešos mēnešos — 886).

Šogad no janvāra līdz jūnijam Latgales reģionā notikušas deviņas slepkavības vai to mēģinājumi (pērn attiecīgajā laika posmā — piecas). Ja pārskatā par Preiļu iecirknī pērn šajā sadaļā bija skaitlis 0, tad šogad šāds noziedzums reģistrēts divos gadījumos. Ludzā un Balvos tādi noziedzumi nav konstatēti, toties Daugavpilī reģistrēti četri.

14 gadījumos Latgalē personām veikti tiši smagi miesas bojājumi (pērn — 19). Preiļu iecirkņa teritorijā šāds noziedzums reģistrēts četros gadījumos (pērn — vienu reizi).

Zādzību skaits samazinājies

Pusgada laikā samazinājies zādzību skaits. Latgales reģionā pirmajā pusgadā reģistrēti 1286 pret personu īpašumu vērsti noziedzīgi nodarījumi (pērn at-

tiecīgi 1596). Preiļu iecirknī reģistrētās zādzības nelielā apmērā veiktas 40 gadījumos (pērn — 43), Latgalē — 537; zādzības no dzīvokļiem — 22 (pērn — 27), Latgalē — 283; automašīnu zādzības — divas (pērn — piecas), Latgalē — 45; zādzības no automašīnām — sešas (pērn — deviņas), Latgalē — 135; laupīšanas — viena (pērn — piecas), Latgalē — 34; krāpšanas viena (pērn — viena), Latgalē — 27.

Apkaroja alkohola, tabakas izstrādājumu un narkotiku nelegālo apri

Latgales reģionā reģistrēti 27 alkoholisko dzērienu un tabakas izstrādājumu nelikumīgas uzglabāšanas, pārvietošanas un realizācijas gadījumi (pērn — 22) pēc Krimināllikuma 221. panta. Preiļu iecirknī šādi gadījumi nav reģistrēti. Reģistrēti 52 nelikumīgas alkoholisko dzērienu realizācijas gadījumi pēc Krimināllikuma 221.1 panta (pērn — 54), Preiļos attiecīgi divi un viens. Reģistrēti 14 nelikumīgas alkoholisko dzērienu izgatavošanas, glabāšanas un pārvietošanas gadījumi, kas notikuši Latgalē, Preiļu iecirknī reģistrēti divi šādi gadījumi (pērn — neviens) pēc Krimināl-

likuma 221.2 panta.

2012. gada sešos mēnešos Latgales reģiona pārvaldes darbinieki izņēma 2 045 202 cigaretes un 11 070,91 litru alkohola. Kopumā atskaites periodā, veicot pārbaudes, Latgales reģiona pārvaldes struktūrvienību darbinieki izņēma 44 640 litrus degvielas.

Preiļu iecirknī reģistrēti trīs dažāda rakstura ar narkotisko vielu nelegālu apri saistīti noziedzīgi (pērn — viens), bet kopumā Latgalē reģistrēti 58 šādi gadījumi (pirms gada sešos mēnešos — 70). Latgales reģionā no nelegālās aprites valstī tika izņemti 511,817 grami metamfetamīna, 10,1687 grami amfetamīna, 153,2113 grami marihuānas, 447 psihotropās vielas tabletes, 0,6952 grami psihotropo vielu, 10,0745 grami heroīna. Preiļu, tāpat arī Krāslavas un Balvu iecirknī šādi gadījumi nav bijuši. Narkotisko vielu izņemšana visvairāk notikusi Daugavpilī un Rēzeknes iecirkņu teritorijās.

Pārskatu sagatavoja Kriminālpolicijas biroja uzskaites, informācijas analīzes un plānošanas grupa.

Publicēšanai sagatavoja
L.Rancāne

Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldē reģistrētie notikumi

LATGALĒ

● Daugavpils iecirknis

Nenoturējās savā ceļa joslā

10. augustā Daugavpils novada Višķu pagastā 1957. gadā dzimis vīrietis, vadot kravas automašīnu ar puspiekabi, iebrauca pretējā braukšanas joslā, kā rezultātā notika sadursme ar automašīnu Mercedes. Pēc negadījuma smagā transportlīdzekļa vadītājam medicīniskā palīdzība tika sniegta uz vietas.

Gājējam arī uz ietves nav droši

14. augusta rītā Daugavpilī, Raiņa un Viestura ielu krustojumā sadūrās divas automašīnas — VW un Mazda. Trieciena rezultātā VW iebrauca žogā, bet Mazda aizķēra gājēju, kura pārvietojās pa ietvi. Automašīnu vadītāji, 1943. un 1951. gadā dzimušie vīrieti, necieta, bet gājēja guva sasitumus un nobrāzumus. Policija skaidro negadījuma apstākļus.

Nepilngadīgie draudēja spridzināt

15. un 16. augustā policija saņēma trīs paziņojumus no nenoskaidrotas personas, kura draudēja, ka dažādās vietās Jaunbūves mikrorajonā notiks sprādzieni. Veicot pārbaudes un apsekošanas pasākumus minētajās adresēs, netika konstatēti ne sprādzienbīstami priekšmeti, ne arī citi draudi dzīvībai.

Veicot izmeklēšanu uzsāktajā kriminālprocesā, policijas darbinieki noskaidroja un uz aizdomu pamata aizturēja 16 gadus vecu zvanītāju, kurš policijas redzeslokā jau bija nonācis.

Policija turpina izmeklēšanu un skaidro arī otra zvanītāja personību, kas «izklaidējās» kopā ar aizturēto pusaudzi.

● Rēzeknes iecirknis

Saistībā ar sievietes nāvi aizturēts viņas dzīvesdraugs

12. augustā Rēzeknes novada Ozolaines pagastā savā privātmājā tika atrasts 1963. gadā dzimušas sievietes likš ar vardarbīgas nāves pazīmēm. Saņemot šo informāciju, policijas darbinieki veica neatliekamus izmeklēšanas pasākumus un uz aizdomu pamata par saistību ar šo noziedzumu aizturēja mirušās sievietes dzīvesdraugu, 1968. gadā dzimušo vīrieti. Uzsāks kriminālprocess par tīša

smaga miesas bojājuma nodarīšanu, kas bijis par iemeslu cietušās nāvei pēc Krimināllikuma 125. panta 3. daļas. Izmeklēšana turpinās. Policija izmeklē noziedzuma apstākļus un iemeslus.

Ietriecās ceļa zīmē

11. augusta naktī Sakstagala pagastā 1991. gadā dzimis vīrietis, braucot ar motociklu, neizvēlējās drošu braukšanas ātrumu, netika galā ar motocikla vadību un ietriecās ceļa zīmē. Pēc notikušā motociklists ar traumām tika nogādāts slimnīcā.

Sadūrās kravas automašīnas

11. augustā Kaunatas pagastā notika divu kravas automašīnu sadursme. Brīdī, kad automašīna DAF sāka apdzīšanu, automašīna MB sāka izpildīt kreisā pagrieziena manevru. Notika sadursme, kā rezultātā cieta 1981. gadā dzimušais Mercedes vadītājs un viņa 1979. gadā dzimušais pasažieris. Abi nogādāti slimnīcā ar dažādām traumām. Policija skaidro negadījuma iemeslus un apstākļus.

Laupītājs — «neveiksminieks»

16. augusta pēcpusdienā Rēzeknē kāds vīrietis uz ielas uzbruka 1971. gadā dzimušam vīrietim un mēģināja viņu aplaupīt — pūlējās atņemt somu, pielietojot fizisku spēku. Taču ļaundaris neparedzēja, ka upuris pretosies un savu somu cieši turēs. Pēc neveiksmīga laupīšanas mēģinājuma ļaundaris nozuda, bet cietušais vīrietis nekavējoties ziņoja policijai.

Jau pēc neilga laika policija aizturēja 1972. gadā dzimušo vīrieti, kurš tika aizturēts pēc Kriminālprocesa likuma 264. panta. Notiek tālāka izmeklēšana.

● Ludzas iecirknis

Sirmgalvei no ledusskapja nozaga vairāk par 1000 latiem

Policijā vērsās kāda 85 gadus veca sieviete, Ludzas novada Rundēnu pagasta iedzīvotāja, kura paziņoja, ka viņai no privātmājas pazuduši vairāk nekā 1000 lati, kurus viņa glabāja ledusskapī. Pēc informācijas saņemšanas policija uzsāka kriminālprocesu. Veicot izmeklēšanu, jau tajā pat dienā policijas darbinieki noskaidroja aizdomās turamo personu — 1940. gadā dzimušo vietējo iedzīvotāju, kurš jau pirms tam bija nonācis policijas redzeslokā. Vīrietis atzinās, ka zagto naudu paspējis iztērēt. Sirmgalve viņu pazinusi jau agrāk, tāpēc aizturētajam nesagādāja grūtības ierasties viņas mājās un, zinot, kur glabājas nauda, no ledusskapja to nozagt.

● Preiļu iecirknis

Nesadalīja ceļu

10. augustā Vārkavas novada Upmalas pagastā notika sadursme starp automašīnām Mercedes Benz, ko vadīja 1957. gadā dzimis vīrietis, un Audi, kurā pie stūres bija 1975. gadā dzimis vīrietis. Sadursmes rezultātā bojāti abi transportlīdzekļi, cietuši abi vadītāji, kā arī 1952. gadā dzimusi pasažiere. Cietušie ar dažādām traumām nogādāti slimnīcā. Pēc ārstu sākotnējās informācijas Audi vadītājam konstatēts alkohola reibums. Policija skaidro šī negadījuma iemeslus un apstākļus.

Brauca kā ātrumsacīkstēs

11. augusta vakarā Livānos 1989. gadā dzimis vīrietis, vadot mopēdu, iespējams, braucot ar pārāk lielu ātrumu, nenovaldīja transportlīdzekli un apgāzās. Gan mopēdistis, gan 1983. gadā dzimušais pasažieris pēc negadījuma ar traumām nogādāti slimnīcā.

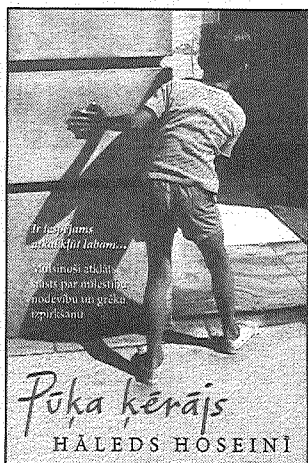
● Krāslavas iecirknis

BMW ietriecās BMW

11. augustā ap pulksten 4.00 Dagdas novadā 1990. gadā dzimis vīrietis, vadot automašīnu BMW, neizvēlējās drošu kustības ātrumu un distanci, kā rezultātā ietriecās tajā pašā virzienā braucošajā automašīnā, arī BMW, kura veica kreiso pagrieziena. To vadīja 1987. gadā dzimis vīrietis. Abi vadītāji guva dažādas traumas un tika nogādāti slimnīcā.

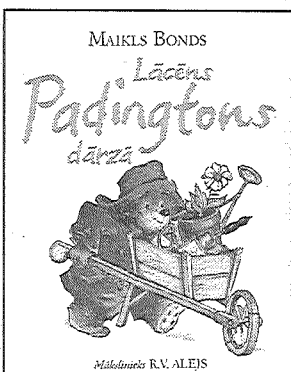
BIBLIOTĒKA IETEIC LASĪTĀJIEM

Preiļu galvenā bibliotēka ar «Novadnieka» starpniecību informē par jaunām grāmatām, ko saņēmusi kā dāvinājumu no SIA «Apgāds Zvaigzne ABC» Zvaigznes grāmatu nama.

Hālede Hoseini grāmata «Pūka ķērājs» lasītāju ievēd pavisam svešā pasaulē — Afganistānā, kuras likumi un kultūra mums nav zināmi. Taču šī grāmata ir arī par draudzību un mīlestību, par uzticību. Par cerību, kas caurvij visu darbu, par cilvēku, kurš nebūt nav ideāls. Par to, kā izvēle, kuru mēs izdarām, maina mūsu dzīves un mūs pašus. Bet izvēle ir vienkārša, dodot arī iespēju labot pagātnes kļūdas un izpirkt savu vainu. Vai cilvēki izmanto šīs iespējas — atzīt savas kļūdas un pateikt — piedod?

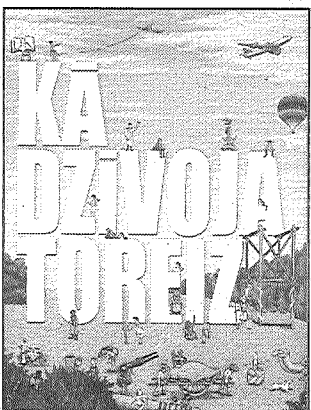
Grāmatā kopā ar diviem zēniem Amīru un Hasanu ir iespējams doties ceļojumā uz Afganistānu, ieskatīties viņu bērnībā.

No vidzīlākajiem Peru mūžamežiem lācēns slepus aizceļoja līdz pašai Anglijai un ieradās Padingtonas stacijā ar vienu vienīgu koferi, p u s t u k š u ievārijuma burciņu un zīmiti, kas viņam bija apsieta ap kaklu. Uz tās bija rakstīts «Lūdzu, pieskatiet šo lācēnu! Paldies!».

Tagad iemīļotais grāmatu un multiplikācijas filmu varonis lācēns Padingtons mitinās Londonā un jūtas laimīgs, dzīvodams Braunu ģimenē, kam pieder māja ar brīnumaino dārzu.

Stāsti par lācēnu Padingtonu un viņa labajiem nodomiem, kas allaž beidzas ar smieklīgiem atgadījumiem, turpina apburt lasītājus visā pasaulē jau kopš 1958. gada, kad tika publicēta pirmā grāmata. Par to Maikla Bonda grāmatā «Lācēns Padingtons dārza».

Enciklopēdijā «Kā dzīvoja toreiz» bērni iepazīs cilvēku ikdienu dažādos laikmetos: no alu iemītniekiem akmens laikmeta kopienā Āfrikas dienvidu piekrastē (aptuveni pirms 160 000 gadiem) līdz mūsu gadsimtam ar augsti attīstītajām tehnoloģijām. Grāmatā daudz krāsainu ilustrāciju, miklu — uzdevumu, ko papildina notikumu hronika un skaidrojošā vārdnīca.

SLUDINĀJUMI, REKLĀMAS

**AICINĀM DARBĀ
GRAUDU KALTES STRĀDNIĒKU,
vēlams ar darba pieredzi.
Kontakt tālrunis 29117076.**

**Visu modeļu DZIRDĒS APARĀTI,
to rezerves daļas,
barošanas elementi,
bezmaksas pielaišana,
labošana 22.08.12. plkst 11.00
SIA «Preiļu aptieka» telpās
Preiļos, Raiņa bulvārī 5.
Tālr. 26019076.**

**Pērk mežu īpašumā, lapu koku
un skujkoku cirmsas.
Samaksa tūlītēja.
Tālr. 28874347.**

**SIA "ALVSTRE"
iepērk dzīvsvārā:**
teles - līdz Ls 0,80/kg
gaļas šķirnes teles - līdz Ls 0,90/kg
govis - līdz Ls 0,95/kg
bulļus - līdz Ls 1,00/kg
gaļas šķirnes bulļus - līdz Ls 1,10/kg
piena teļus - līdz Ls 1,70/kg
kā arī aitas un jērus
Cenas norādītas ar PVN.
T. 651 97414

**LPKS "Baltic Meat Standard"
iepērk liellopus, jaunlopus.
Labas cenas.
Piemaksas.
Elektroniskie svāri.
Tālr. 20250289, 63354097.**

**SIA „LATVIJAS GALA”
iepērk liellopus, aitas,
jaunlopus, zirgus.
Svāri. Samaksa tūlītēja.
Tālr. 28761515.**

**SIA AIBI iepērk liellopus, jaunlopus,
aitas, zirgus, cūkas un
gaļas šķirnes lopus.
Labas cenas. Samaksa tūlītēja. Svāri.
Tālr. 26142514, 20238990.**

**Ceturtdien, 23. augustā, z/s "Flaveri" pārdos
jaunputnus, 3-5 mēneši vecus, un gaiļus, pēc
pasūtījuma — lielas krāsainas pīles ar
cepurītēm. Tālr. 29419016, 64633875. Gailiņi
7.45, Preiļos 8.00, Riebiņos 8.45, Pieniņos 9.00,
Stabulniekos 9.15, Polkoronā 9.30, Smelteros
9.45, L. Anspokos 9.55, Priekulos 10.05, Rudzātis
10.20, Turkos (pieturā) 10.35, Jaunsilavā
10.55, Līvānos 11.10, Rožupē 11.55, Vanagos
12.15, Mačānos 12.25, Vecvārkavā 12.40,
Pilišķos 13.00, Pelēcos 13.15, Aizkalnē 13.30,
Kastīrē 13.45, Aglonas stacijā 13.55, Jaun-
aglonā 14.20.**

Pārdod

sivēnus. Tālr. 26207095, 26297246;
graudu tīrāmo mašīnu (ARPU). Tālr. 29222989;
AUDI A4 (2,5, 1998. g. izl., melnā krāsā, TA,
dīzēlis, labā tehniskā stāvoklī). T.26533268;
BMW 525 TDS (1994. g. izl., TA, el. lūka, el.
spoguļi, el. stikli, MP3, sudraba krāsā, sedans,
Ls 1300). T.27018713;
CITROEN XANTIA (dīzēlis, 1,9 TD, 1994. g.
izl., TA beidzas, Ls 400). T.29151440;
FORD MONDEO (1998. g. izl., 1,6, benzīns,
TA līdz 06.2013., jauns akumulators) vai
maina pret mazāku auto. T.64635360;
LAND ROVER FREELANDER (2000. g. izl.,
2,0 TD, 4x4, el. pakete, TA līdz 02.2013., eko-
nomiska, 8 l/100 km, labā stāvoklī).
T.28637847.

**SIA Seces koks,
siltumapgādes uzņēmums ar plašu pieredzi, koģenerācijas jomā,**

**MEKLĒ
jaunās rūpnīcas vadītāju Preiļos**

sakarā ar ražošanas paplašināšanu

GALVENIE PIENĀKUMI:

- Plānot, uzraudzīt un vadīt uzņēmuma darbību
- Nodrošināt noslēgto līgumu izpildi
- Sastādīt un kontrolēt uzņēmuma budžetu
- Slēgt darījumus ar piegādātājiem, klientiem un sadarbības partneriem
- Plānot, kontrolēt un nodrošināt racionālu resursu izlietojumu
- Vadīt un motivēt pakļautībā esošos darbiniekus
- Nodrošināt darba kvalitātes sistēmu, kā arī novērtēt un novērst kvalitātes problēmas
- Kontrolēt un optimizēt materiālos, energo un cilvēkresursus

PRASĪBAS KANDIDĀTIEM:

- Atbilstoša izglītība profesionālajā jomā
- Teicamas iemaņas darbā ar datoru (MS Office, MS Excel)
- Teicamas latviešu, krievu un labas angļu valodas prasmes
- B kategorijas autovadītāja apliecība
- Vadības prasmes, spēja organizēt savu un citu cilvēku darbu, kā arī noteikt uzņēmuma prioritātes
- Spēja ātri reaģēt uz notiekošo, patstāvīgi risināt problēmas
- Komunikabilitāte, precizitāte un augsta atbildības izjūta

MĒS PIEDĀVĀJAM:

- Darbu stabilā, perspektīvā un augošā uzņēmumā
- Karjeras izaugsmes un attīstības iespējas
- Konkurētspējīgu atalgojumu, sociālās garantijas
- Darba sekmīgai veikšanai nepieciešamo tehnisko aprīkojumu
- Lieliskus, atsaucīgus un profesionālus darba kolēģus

Lūdzam sūtīt pieteikuma vēstuli un CV līdz 01.09.2012 ar norādi
"Rūpnīcas vadītājs/-a" uz e-pastu info@balex.lv

BARKAVAS ARODVIDUSSKOLA

Dzirnavu iela 1, Barkavas pagasts, Madonas novads, LV 4834, tālr.: 64807215, www.bavs.lv

TURPINA 2012./2013.m. g. uzņems šādās specialitātēs:

Ar pamatizglītību, mācību ilgums — 4 g.:

- ◆ **Apdares darbu tehniķis** (uzņem arī jauniešus ar dzirdes traucējumiem)
- ◆ **Viesmīlības pakalpojumu speciālists**
- ◆ **Lauku īpašumu apsaimniekotājs**

Ar vidējo izglītību, mācību ilgums — 1,5 gadi (ESF atbalstītā programma ar Ls 70 stipendiju):

- ◆ **Lauku īpašumu apsaimniekotājs**

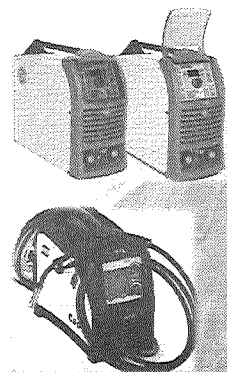
Skolai ir dienesta viesnīca, ēdnīca.

PAPILDUS visi izglītojamie saņem ESF mērķstipendiju

(1. kursā līdz 20 Ls, sākot ar 2. kursu, līdz 50 Ls)!!!

Dokumentu pieņem no pulksten 8.30 līdz 17.00.

Metināšanas iekārtu un aprīkojuma demonstrācija

**Varēsiet iepazīties ar
CEA un ESAB iekārtu
sniegumu metinot.**

**Uzdot jautājumus par
iekārtām un aprīkojumu
tirdzniecības pārstāvjiem.**

**Sīkāka informācija
zvanot uz tālruniem:
29283099 un 29501533**

**Gaidīsim jūs 23. augustā
Preiļos, Brīvības ielā 70
SIA „Otars” teritorijā
No 10:00 līdz 16:00**